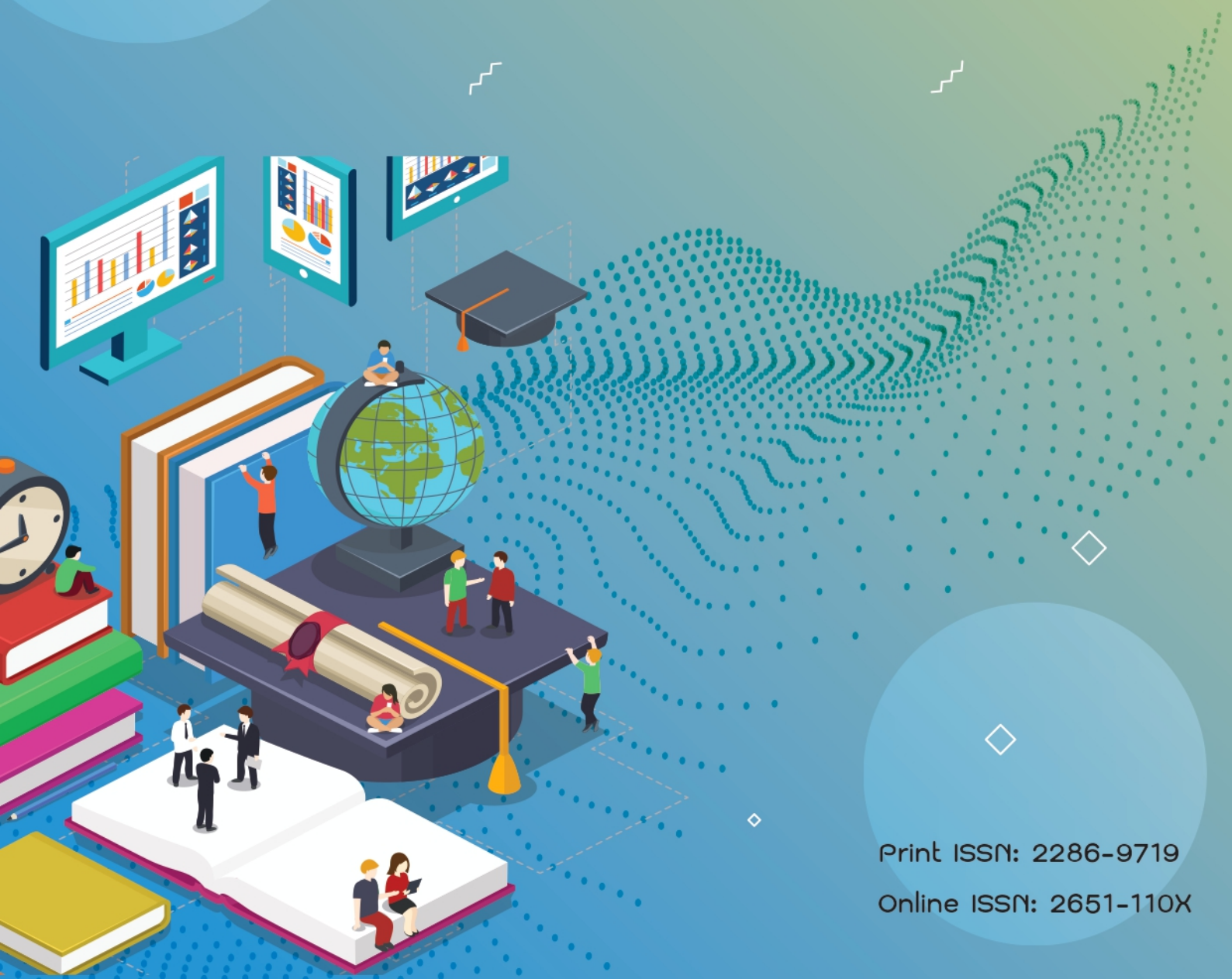

วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (2022): มกราคม-มิถุนายน

Print ISSN: 2286-9719

Online ISSN: 2651-110X

วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี
Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2565 Vol. 11 No. 1 January - June 2022

เจ้าของ

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

คณบดีคณะครุศาสตร์

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.จำลอง วงษ์ประเสริฐ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ เอกะกุล

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รองศาสตราจารย์ ดร.เกษมสันต์ วัฒนารมรงค์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

รองศาสตราจารย์ ดร.กัญจนา ลินทรัตน์ศิริกุล

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณี ชาทิไทย

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจิรญ์

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด สร้อยน้ำ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

รองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ศรีสะอาด

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสลีย์ อักษรวงศ์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

อาจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร

เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยด้านครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/จิตวิทยา ด้านสหวิทยาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

กำหนดออกวารสาร ปีละ 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน และฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ

ที่	รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัดหน่วยงาน
1	ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	ศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ะ บัวสนธ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3	รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติสุดา ศรีสุข	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4	รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5	รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอราวรรณ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
6	รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง	สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
7	รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี อ่อนสวัสดิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
8	รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย วรภิเษกสมสกุล	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
10	รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
11	รองศาสตราจารย์ ดร.พรชัย หนูแก้ว	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
12	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
13	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลาบบาง	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
14	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมประสงค์ เสนารัตน์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
15	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทิดศักดิ์ สุพันธุ์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
16	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สีพาย	สถาบันวิจัยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
17	อาจารย์ ดร.กุลธิดา กุลประทีปปัญญา	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ISSN print: 2286-9719 และ ISSN online: 2651-110X ผ่านการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 4 พ.ศ.2563 – 2567 โดยถูกจัดให้เป็นวารสารกลุ่มที่ 2 (จนถึง 31 ธันวาคม 2567)

วารสารปีที่ 11 ฉบับที่ 1 : มกราคม – มิถุนายน 2565 มีบทความนำเสนอ ทั้งหมด 2 เรื่อง โดยแบ่งเป็นบทความวิชาการ จำนวน 1 เรื่อง บทความวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 เรื่อง โดยผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 ท่าน ในรูปแบบ Double – Blinded Review

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการสำหรับผู้อ่านทุกท่าน หากท่านมีข้อเสนอแนะประการใดกองบรรณาธิการยินดีรับคำแนะนำ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพวารสารให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้นต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.จำลอง วงษ์ประเสริฐ

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทความวิทยานิพนธ์

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นริรัตน์ ชูรา, ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์ 1-12

บทความวิชาการ

การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์: จุดประกายการเขียนด้วยการเรียนรู้เชิงรุก
ร่วมกับการประเมินขณะเรียนรู้

กิตติพงษ์ แบล้ว..... 13-24

ภาคผนวก 25

หลักเกณฑ์และคำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความเพื่อการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารวิจัยและ
ประเมินผลอุบลราชธานี สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุบลราชธานี (Instructions for Authors)..... 26

ขั้นตอนการตีพิมพ์ 35

แบบบันทึกผลการแก้ไขบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี

สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี..... 36

แบบนำส่งบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี สาขาวิจัย

และประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี..... 37

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
Development of Learning Activities to Enhance English Language Skills
for Daily Communication for Prathom Suksa 5 Students

นริรัตน์ ชูรา¹ และภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์²
Nareerat Chura¹ and Bhumbhong Jomhongbhibhat²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ก่อนเรียนและหลังเรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปากจาบวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 3 เขต 3 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย รวม 20 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จำนวน 24 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.21/81.61 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระดับมาก

คำสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้, ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, ชีวิตประจำวัน

¹ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2 ถนนราชธานี ตำบล ในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี อุบลราชธานี 34000 E-mail: nareeratchura@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: นริรัตน์ ชูรา, nareeratchura@gmail.com

รับเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2565 แก้ไข 20 กุมภาพันธ์ 2565 ตอบรับเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2565

Abstract

The purpose of this research was to develop and find the effectiveness of learning activities for enhancing English for communication skills in daily life. Grade 5 based on 80/80 performance criteria to compare English for communication skills in daily life. before and after school and to study the satisfaction of students who have studied by organizing learning activities to enhance English skills for communication in daily life. The sample group was Grade 5 students at Pakjab Wittaya School Office of Chaiyaphum Primary Educational Service Area 3, 14 people were obtained by random sampling. Organizing learning activities to enhance English language skills for daily communication Grade 5 consists of a learning management plan based on 5 units, totaling 20 hours, an achievement test. which is a multiple choice, 4 options, 40 items Questionnaire on the satisfaction of students who have studied with learning activities to enhance English for communication skills. 24 items in daily life. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation. and t-test

The research findings were as follows:

1. The development of learning activities to enhance English language skills. for communication in daily life Grade 5 developed by the researcher The efficiency was equal to 81.21/81.61, which met the 80/80 criteria set.
2. Students had statistically significantly higher level of English for communication in daily life after school at .01 level than before.
3. Students Satisfaction with learning by organizing learning activities to enhance English language skills for communication in daily life Grade 5, very high level

Keywords Learning Activities, English Communication Skills, Daily Life

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคแห่งการเรียนรู้แบบใหม่ที่ผู้เรียนต้องมีทักษะการดำเนินชีวิตในหลาย ๆ ด้าน รวมไปถึงทักษะในการสื่อสารที่หลากหลายแบบ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง ซึ่งภาษาที่มีบทบาทสำคัญและเป็นที่ยอมรับของชนทุกชาติ คือ ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาที่ไม่ได้ใช้ในการสื่อสารเฉพาะเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ถูกใช้ในการสื่อสารมากที่สุดทั่วโลกสำหรับวงการการศึกษาที่เช่นกัน ผู้เรียน ผู้ปกครอง และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ล้วนให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก สำหรับตัวผู้เรียนแล้วการเรียนภาษาอังกฤษ คือการเตรียมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการศึกษา สำหรับด้านการศึกษานั้น ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ทั้งในปัจจุบัน และเพื่อการศึกษาต่อในอนาคต อีกทั้งยัง เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นผู้ที่มีความพร้อมมีเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และนำไปสู่การมีทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ สามารถดำเนินชีวิตในสังคมโลกได้อย่างเข้าใจและมีวิถีชีวิตที่ดี

จากการสังเกตการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปากจาบวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่านักเรียนบางกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน ไม่กล้าแสดงออก ขาดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมส่งเสริมทักษะภาษาที่ครูจัดขึ้น เพราะเนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษไม่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตและกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวพร ชลารักษ์ (2559, น. 136) ที่พบว่า ปัญหาด้านที่ยากที่สุดของการเรียนการสอนของครูไทย คือ พื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียนในชั้นเรียน นักเรียนแต่ละคนไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากัน ความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาของนักเรียนจึงไม่เท่ากัน ทำให้การจัดการชั้นเรียนค่อนข้างยาก นักเรียนบางกลุ่มมีความสนใจในเรื่องของภาษาอยู่ก่อนแล้ว และได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองในการเรียนเสริม ภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาในสถาบันภาษาต่าง ๆ หรือฝึกฝนเองเพิ่มเติมมาจากที่บ้านหรือที่เรียนพิเศษ จึงจะมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่าใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องกว่า และความสนใจนี้จึงทำให้เกิดความแตกต่างด้านความสามารถระหว่างนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนส่วนมากไม่กล้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพราะกลัวพูดผิด ฟังผิด เขียนผิด เมื่อมีการขออาสาสมัครในการตอบคำถามหรือทำกิจกรรมก็จะมีแต่นักเรียนที่เรียนได้ดีคนเดิม ๆ ออกมามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ครูจึงต้องหาวิธีการเสริมแรงให้นักเรียนได้ออกมาทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง ควรเริ่มเน้นการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารเบื้องต้นก่อนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกเสียงให้ถูกต้อง ควรให้นักเรียนได้ฝึกฝนมากขึ้นเพราะจะช่วยให้นักเรียนเรียนได้อย่างแม่นยำและนำไปใช้ได้จริง สำหรับนักเรียนบางกลุ่มที่อ่อนจริง ๆ โรงเรียนควรให้ความสนใจในการพัฒนาทักษะเป็นพิเศษในกรณีนักเรียนที่ชนมาก ๆ ต้องมีการดูแลแบบตัวต่อตัว ซึ่งต้องใช้วิธีการปรับพฤติกรรมอย่างมากที่จะทำให้นักเรียนแต่ละคนยอมรับและตั้งใจเรียนมากขึ้น ครูต้องมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียน มีวิธีสอน ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจได้มากที่สุด จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพชั้นเรียน ให้เรียนรู้และปฏิบัติได้ เน้นเป็นรายคน อาจต้องใช้เวลานอกชั่วโมงเรียนในการเพิ่มเติมให้ เมื่อเกิดปัญหานักเรียนไม่เข้าใจความหมายคำหรือคำสั่ง เมื่อครูใช้ภาษาอังกฤษในห้องหรือใช้เมื่อทำกิจกรรม และไม่ได้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องครูไทยจะใช้วิธีพูดซ้ำ ทำท่าทาง ยกตัวอย่างประกอบ ใช้รูปภาพประกอบการอธิบาย ส่วนหนึ่งให้นักเรียนที่รู้ช่วยเพื่อนที่ไม่รู้ ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือเพื่อน ก่อนที่จะให้นักเรียนใช้พจนานุกรม ในการค้นหาความหมายด้วยตนเอง หลังจากนั้นจึงฝึกใช้ฝึกพูดบ่อย ๆ เน้นย้ำซ้ำทวนให้นักเรียนเกิดการจดจำ

ทั้งนี้เป็นเพราะเนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้สอนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องใกล้ตัวและไม่สอดคล้อง กับความสนใจของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา เกษประสิทธิ์ (2550, น. 84) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในประเด็นทางด้านหลักสูตรพบว่า สถานศึกษาแบบปกติมีปัญหาการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การจัดทำหลักสูตรที่ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่วนสถานศึกษาแบบขยายโอกาสมีปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดทำหลักสูตรที่ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ กาญจนดา (2557, น. 46) ที่มีผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ว่าปัญหาด้านหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานักศึกษาบางส่วนเห็นว่าเนื้อหาที่สอนยังไม่สอดคล้องกับรายวิชา หรือตามคำอธิบายรายวิชา นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นว่าเนื้อหาที่สอนเน้นทฤษฎี กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ แต่ไม่เน้นการปฏิบัติหรือการนำไปประยุกต์ใช้ และนักศึกษา ยังเห็นว่าเนื้อหาที่นำมาสอนนั้น ไม่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ และต้องการให้นำภาษาอังกฤษมาสอนโดยบูรณาการกับสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียน เนื้อหาที่นำมาสอนควรเน้นที่การสนทนาการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หรือเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัว

ยุพารรณ ศรีสวัสดิ์ (2556, น. 46) และ เพชรปานิ อินทรพานิชย์ (2558, น. 78) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า หลักสูตรเสริมเป็นรูปแบบหนึ่งที่สร้างประสบการณ์เรียนรู้ได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อเสริมหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเฉพาะหรือมีความสามารถพิเศษตามกำหนด อาจมีสาระเป็นเนื้อหาในรายวิชา โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มเติม หรือคาบเกี่ยวกับหลักสูตรเดิมที่มีอยู่ แต่จะมีความลึกหรือความหลากหลายมากกว่า รวมถึงมีการขยายกลยุทธ์หรือวิธีการสอนให้แตกต่างไปจากเดิม มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อพัฒนาระบบการคิดในระดับที่สูงขึ้น และการที่นักเรียน

ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่เป็นสิ่งใกล้ตัวนักเรียน เป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและมีความรู้พื้นฐานเดิมอยู่แล้ว จึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับนักเรียนในการเรียนรู้ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen (1986, น. 99) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความวิตกกังวลน้อย เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกรอง ความรู้สึกในการเรียนรู้ภาษาที่สองให้น้อยลง กิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และมีพื้นฐานเดิมอยู่แล้วจะช่วยตอบสนองการรับรู้และเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

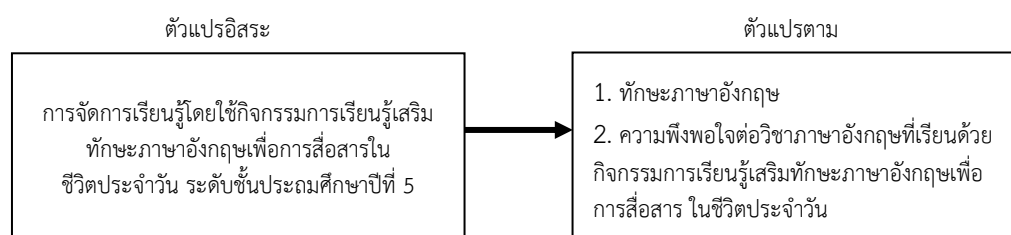
ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวนักเรียนที่คุ้นเคยอยู่แล้วโดยพื้นฐาน ทำให้นักเรียนมองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องใกล้ตัวนั้นลดน้อยลงได้ด้วยการเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จนสามารถสื่อสารถ่ายทอดเรื่องราวผ่านกิจกรรมการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นำเสนอแผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในตำบลโคกเพชรพัฒนา อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนโคกเพชรวิทยาคาร มีจำนวน 22 คน และโรงเรียนปากจาบวิทยา มีจำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 36 คนซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีบริบทในการเรียนรู้ใกล้เคียงกันเป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่เดียวกัน เครือข่ายเดียวกัน

ตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนปากจาบวิทยา ตำบลโคกเพชรพัฒนา อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 14 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้กลุ่มการเรียนรู้เป็นหน่วยในการสุ่มจัดกลุ่มการเรียนรู้เป็นแบบคลัสเตอร์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วย จำนวน 10 แผน

2. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 ข้อ

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษ

รายละเอียดของการวิจัยและการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีแนวทางในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 3 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาแนวคิดในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยศึกษาเอกสารทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็น 4 ขั้นตอนคือ 1) กำหนดเนื้อหาในการกิจกรรมเสริมทักษะเป็นหน่วยการเรียนรู้ 2) กำหนดรูปแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรมเสริม 3) การตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ 4) การปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 การศึกษาปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้อเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

สำรวจสภาพความคาดหวัง และความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน 4 กลุ่ม ดังนี้ 1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเครือข่ายเพชรเจริญมัย 2) ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเครือข่ายเพชรเจริญมัย 3) ครู ผู้บริหาร ของโรงเรียนเครือข่ายเพชรเจริญมัย และ 4) คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายเพชรเจริญมัย ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

1.1 นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาวิเคราะห์แล้วกำหนดเป็นประเด็นในแบบสอบถาม ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งรายชื่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

1.4 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.6 ถึง 1.00 ว่าแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการสอบถามและสามารถนำไปใช้ได้

1.5 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจัดทำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 1) นำผลตอบแบบสอบถามสภาพและความคาดหวังเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาแปลเป็นคะแนน 2) หาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มากำหนดประเด็นในการจัดทำโครงร่างของกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 3 ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับนำมาเป็นกรอบ แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิด การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แนวคิดการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร และมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นที่มาและความสำคัญ แนวคิดพื้นฐาน หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการร่างหลักสูตรเสริมในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ขั้นนี้เป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนาและปรับปรุง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน

2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จุดประสงค์การเรียนรู้จุดมุ่งหมายและ สมรรถนะสำคัญนักเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ

4. วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียน คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหาที่จะใช้ทดลองวิจัย

5. แบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อย กำหนดเวลาที่จะใช้ในการสอนแต่ละหน่วยการเรียนรู้และแต่ละชั่วโมงที่จะสอน

6. จัดทำกำหนดการสอนโดยจัดเรียงตามเนื้อหาที่จะสอน และกำหนดเวลาให้สอดคล้องกับเนื้อหา

7. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ซึ่งมี ส่วนประกอบและ ขั้นตอนดังนี้

7.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

7.2 สาระสำคัญ

7.3 สาระการเรียนรู้

7.4 ชิ้นงาน/ภาระงาน

7.5 กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ขั้นสาธิต

2.2 ขั้นเรียนรู้

2.3 ขั้นฝึกทักษะ

2.4 ขั้นนำไปใช้

2.5 ขั้นสรุป

3. ขั้นการประเมิน

- 7.6 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
- 7.7 กิจกรรมเสนอแนะ
- 7.8 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 7.9 ความคิดเห็นของผู้บริหาร
- 7.10 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้
8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องด้านเนื้อหา (ค่าIOC)
9. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินที่สร้างขึ้น และให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับขั้นตอนการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเสริม

10. วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยนำแบบประเมินมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์น้ำหนักของคะแนนที่กำหนดไว้ นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, $S.D. = 0.37$)

11. รวบรวมข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุง แก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้หลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ในขั้นตอนนี้เป็นการทดลองและศึกษาผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีรายละเอียด ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของเครือข่ายเพชรเจริญมัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ทั้งหมด 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนโคกเพชรวิทยาคาร มีจำนวน 22 คน และโรงเรียนปากจาบวิทยา มีจำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 36 คน

1.2 ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนปากจาบวิทยาดำบลโคกเพชรพัฒนา อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 จำนวน 14 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้กลุ่มการเรียนรู้เป็นหน่วยในการสุ่ม จัดกลุ่มการเรียนรู้เป็นแบบคละความสามารถ

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องกิจกรรมการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบก่อนและหลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ครอบคลุมความสามารถของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวน 1 ชุด 40 ข้อ

2. นำแบบทดสอบก่อนและหลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน นำค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยให้ค่าเฉลี่ยที่ได้ ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.5 จึงจะถือว่าผ่าน ซึ่งมีข้อสอบที่แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. สร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 24 ข้อ เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีทั้งเจตคติเชิงบวกและเชิงลบ

2.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของประเด็นคำถาม ภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ

2.4 แบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมกับขั้นตอนที่ 1 พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลปรากฏว่า ทุกข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

2.5 นำแบบวัดความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเครือข่ายเพชรเจริญรุ่งเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจ

3. แบบแผนที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (ชูศรี วงศ์รัตน และองอาจ นัยวัฒน์ 2551, น.34) ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย แบบ One – Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	การใช้หลักสูตร (Treatment)	การทดสอบหลังเรียน (Posttest)
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ T₁ แทน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pretest)

T₂ แทน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Posttest)

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยใช้เวลา 20 สัปดาห์ รวม 20 ชั่วโมง (ไม่นับรวมกับเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับหลังทดลอง) ในระหว่างวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2564 โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบปรนัย และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน

4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น และให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด

4.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน แล้วศึกษาในประเด็น ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $E_1/E_2 = 81.21/81.61$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $E_1/E_2 = 81.21/81.61$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 81.21 และสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เฉลี่ยร้อยละ 81.61 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทุกประการ กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.21/81.61 อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนในเรื่องใกล้ตัวมีสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เป็นไปตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) (2546, น.3) มาตราที่ 27 ที่เน้นให้สถานศึกษาจัดทำสาระของหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของตนเอง สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความสามารถความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาต่างประเทศ Finocchiaro, M., and Bonomo, M. (1973 : 8-14) ได้กล่าวถึง จิตวิทยาการสอนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ 1) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อต้องการเรียนรู้สัมพันธ์กับความต้องการและ ประสบการณ์ของผู้เรียน 2) การจัดลำดับเนื้อหาของภาษาในการสอนเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรเรียนเนื้อหาที่รู้ไป ยังเนื้อหาที่ไม่รู้ และจากง่ายไปยากตามลำดับ 3) การฝึกหลายๆครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะการเรียนรู้ภาษา เป็นการสร้างนิสัยการเรียนรู้ทักษะใด ๆ จะเกิดขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับการฝึกซ้ำในทักษะนั้น 4) การฝึกซ้ำ ควรจะถี่ในระยะต้น ๆ แล้วค่อยเว้นช่วงห่างออกไป และ 5) การแก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ผู้เรียนทำผิดเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ว่าสิ่งที่ทำลงไปนั้นถูกต้อง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติดา ปัญญาธิวัฒน์ (2558, น.156) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนั้น เพราะว่าผู้วิจัยใช้ชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพส่งผลให้นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยได้ ก่อนเรียนร้อยละ 48.34 คะแนนหลังเรียนร้อยละ 76.06 โดยมีคะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนเรียนเท่ากับ 3.17 และหลังเรียนเท่ากับ 6.08 ทั้งนี้อาจเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูง จากการที่ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับหลักการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นความรู้ความสามารถด้านภาษาและไวยากรณ์ และความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม ส่วน ดวงจิตระ ตาดี (2553, น. 75-76) ได้ทำการวิจัยการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนทุกคน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 15.23 และ 8.48 ตามลำดับ โดยคะแนนหลังการใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อน การใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัตนารัตนาธิเบศร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีผลการใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารสูงกว่าก่อนการใช้ เนื่องมาจากองค์ประกอบหลายประการ คือ การจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ของครู โดยใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสารได้ดี นอกจากนี้อาจมาจากการควบคุมกิจกรรมของครูได้ดี กล่าวคือ มีการสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้เรียน และครูก่อนที่จะมีการปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ทำให้การดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อีกประการ คือผู้เรียนสนใจสื่อการเรียนการสอน เพราะสื่อที่ใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอาจเหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีและประการสุดท้าย คือ การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนของครู

3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย ของ Praphatsaranon (2014, P.186-196) ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ Juntiya (2018, P.160 – 173) ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและแนวทางการเรียนรู้ ภาษาเพื่อความรู้ความ เข้าใจทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิชาการและกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนนักศึกษาที่มีความเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของรูปแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษารายละเอียดรายละเอียดต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน และเอกสารกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ให้เข้าใจก่อนนำกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันไปใช้ เพื่อจะได้สามารถ นำกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

2. ในการจัดการเรียนการสอนในภาคทฤษฎี ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพราะจะทำให้ผู้เรียน มีความสุขสนุกสนานและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมเกม เพลง การแสดงบทบาทสมมติ

3. ในการฝึกปฏิบัติด้านทักษะต่าง ๆ ครูควรให้ความสนใจและเป็นกำลังใจ และมีรางวัลและแรงเสริม ทางบวกจะทำให้ที่ขาดความมั่นใจได้มีโอกาสแสดงออกมากขึ้น

4. เมื่อนักเรียนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้แล้วควรแจ้งผลคะแนนทันที เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ หากตรวจพบว่านักเรียนคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์แล้ว ครูผู้สอนควรอธิบายแนะนำเป็นรายบุคคลแล้วให้นักเรียนเข้าใจเพื่อให้เข้าใจถูกต้องและแก้ไขในบทเรียนถัดไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้มีความหลากหลายให้มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้นที่ต้องการทำการวิจัย

2. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และสามารถสร้างองค์ความรู้เชื่อมโยงหรือสามารถใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

3. ควรมีการนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นเพื่อยืนยันประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูมิพงษ์ จอมหงษ์พิพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.สาวิตรี เถาว์โท อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่มีความเชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำ คำปรึกษา และให้กำลังใจตลอดดูแลอย่างใกล้ชิดจนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริสุตา ทองเฉลิม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงอนุสิทธิ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ กาญจันดา. (2557). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- Kannika Karnchanda. (2014). *Problems in Teaching and Learning English and The Need for Development English Communication Skills in the 21st Century of Maejo University Students*. Chiang Mai: Maejo University. [in Thai]
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Ministry of Education. (2003) *National Education Act B.E.2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act B.E.)*. Bangkok: Teachers Council of Thailand Printing House Ladprao. [in Thai]
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Chusri Wongrattana and Ongarj Naiphat. (2008). *Experimental Research Patterns and Analytical Statistics: Basic Concepts and Methods*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- ดวงจิตร์ ตาดี. (2554). การใช้ชุดกิจกรรมการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- Doungchit Tadee. (2011). *The Implementtation of English Communicative Learning Modules to Enhance Prathomsuksa 4 Students' Abilities of English Speaking Skill in Chiang Mai Education Service Area Office 3*. (Master of Education Thesis of Curriculum and Instruction). Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai. [In Thai]

- นวพร ชลารักษ์. (2259). สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น*, 10(2), 130-140.
- Nawaphon Chalarak. (2016). English Language teaching and Learning Conditions of Thai Teachers in Grade 6 of Schools under the Lamphun Primary Educational Service Area Office 1. *Journal Far Eastern University*, 10(2), 130-140. [in Thai]
- ปริญญ์ เกษประสิทธิ์. (2550). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- Prarinya Kesprasit. (2007). Conditions and Problems of Teaching and Learning English at the Primary Level in Umphang District, Tak Province. (Master of Education Thesis Courses and Teaching). Uttaradit Rajabhat University, Uttaradit. [in Thai]
- พรพิไล เชื้อคมตา. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาเพิ่มเติมไหลเรือไฟเต่างอย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- Pornpilai Chueakomta. *Development of English Curriculum for Tourism Entitled "Lai Ruea Fai Tao Ngoi" for Prathom Suksa 6 at Anuban Tao Ngoi School under the Office of Sakon Nakhon Primary Educational Service Area 1*. (Master of Education Thesis Department of Curriculum and Instruction) Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakon Nakhon.[in Thai]
- ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2556). การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารสำหรับผู้สอนอิสลามศึกษาของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารรัฐสมิ*, 34(4), 11-20.
- Yuphawan Srisawad. (2013). Development of Supplementary Courses to improve Thai language Communication Skills for Islamic Studies Teachers of Educational Institutions in The Three Southern Border Provinces. *Rousseau Journal*. 34(4), 11-20. . [in Thai]
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- Office of the Education Council : ONEC. (2017). *National Education Plan 2017–2036*. Bangkok: sweet pepper Graphics. [in Thai]
- สุธินรัตน์ พานอ่อน. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- Suthinrat Panon. (2006). *The Development of Local Curriculum Enhancing English Language Reading Skill in Foreign Language Strand for Mathayom Suksa I Students*. (Master of Education Thesis Department of Curriculum and Instructional Development). Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani. [In Thai]
- Finocchiaro, M., and Bonomo, M. (1973). *The foreign language learner: A guide for teachers*. NewYork: Regents.
- Krashem, Stephen D. (1986). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New York : Pergamon Press, 1986.

การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์:
จุดประกายการเขียนด้วยการเรียนรู้เชิงรุก ร่วมกับการประเมินขณะเรียนรู้
Online Learning Arrangement for Creative Writing:
Ignite Writing Inspiration through Active Learning
And Assessment for Learning

กิตติพงษ์ แบสัว¹
Kittipong Baeseiw

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์ โดยประยุกต์เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกจากกระบวนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ Morley ร่วมกับการประเมินขณะเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1) วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน 2) เลือกสรรรูปแบบและช่องทางสื่อสาร 3) ประสานถ้อยคำเป็นงานเขียน 4) ตรวจสอบและเรียบเรียงผลงาน และ 5) เผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในห้องเรียนออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ ทักษะการคิด และการเขียนเพื่อการสื่อสารในยุคดิจิทัลได้อีกด้วย

คำสำคัญ การเขียนเชิงสร้างสรรค์, การเรียนรู้เชิงรุก, การประเมินขณะเรียนรู้

Abstract

This article aims to propose the concept and practice guidelines for the arrangement of creative writing in online classes with the application of the concept on active learning through creative writing by Morley applied with Assessment as Learning which includes the following key steps; 1) Collaborating in analyzing the purpose of writings 2) Selecting forms and presentation platforms 3) Connecting words to form writings 4) Rechecking and editing writings and 5) Publishing on online platforms. The arrangement of creative writing learning through online classes enables students to develop, integrate knowledge and enhance thinking and writing skills towards communication in the digital era.

Keywords Creative Writing, Active Learning, Assessment as Learning

¹ อาจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ : อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย
*ผู้ติดต่อ, อีเมล: กิตติพงษ์ แบสัว, kitti_dhimsum@hotmail.com
รับเมื่อ 14 มีนาคม 2565 แก้ไข 3 เมษายน 2565 ตอบรับเมื่อ 22 เมษายน 2565

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ออนไลน์เป็นช่องทางใหม่สำหรับการจัดการเรียนรู้ในโลกยุคดิจิทัล ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้ออนไลน์คือการที่ผู้สอนและผู้เรียนได้เปลี่ยนช่องทางการสื่อสารจากห้องเรียนทั่วไปในโรงเรียน มาสู่การสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์รูปแบบต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบของการประชุมทางไกล (Video-Conference) หรือการจัดการเรียนรู้ผ่านช่องทางที่ผู้สอนสร้างขึ้นสำหรับพบปะ แบ่งปัน และสื่อสารข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่ล้วนอาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นตัวเชื่อมโยงพื้นที่แห่งการเรียนรู้เข้าด้วยกัน ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ผู้สอนและผู้เรียนเปลี่ยนรูปแบบปฏิสัมพันธ์จากการพบหน้าโดยตรง เป็นการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อทั้งทางโปรแกรมสำเร็จรูป หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ ปัจจัยดังกล่าวนี้ส่งผลให้บทบาทของผู้สอนภาษาไทยในฐานะผู้จัดประสบการณ์เรียนรู้จำเป็นต้องส่งเสริมและพัฒนาทักษะการสื่อสารต่าง ๆ ผ่านการจัดการเรียนรู้ออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนับเป็นประเด็นที่ท้าทายอย่างยิ่งสำหรับบทบาทผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องพัฒนาแนวทางเพื่อส่งเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังที่ ปราณี อ่อนศรี (2558, น. 12-13) เสนอว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการคิดค้นพัฒนารูปแบบนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงภายใต้แนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นแนวคิดสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สามารถดำรงชีวิตและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคตเนื่องด้วยโลกที่ไร้พรมแดน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารสู่ความเป็นพลเมืองโลกได้

จากหลักการที่นำเสนอดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่าการปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนภาษาไทยในฐานะผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนทั่วไปมาสู่ห้องเรียนออนไลน์จำเป็นต้องมีการประยุกต์แนวคิดสู่กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะด้านการสื่อสารให้กับผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ทักษะการเขียนเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสารและการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาชีพ ทั้งนี้ยังพบว่าในปัจจุบันมีการสื่อสารงานเขียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ จำนวนมาก และยังเป็นพื้นที่นิยมของผู้อ่านที่สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลออนไลน์ เช่น บล็อก (Blog, Weblog) หรือเพจ (Page) ต่าง ๆ บนเฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นต้น การส่งเสริมทักษะดังกล่าวจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังที่ วิจารย์ พานิช (2555, น. 16) เสนอว่า ควรเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับคำแนะนำ และผู้สอนออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้แต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ได้

บทความนี้อาศัยแนวคิดสำคัญที่ว่า ผู้สอนจำเป็นต้องส่งเสริมการใช้ความรู้และพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร ทักษะการคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะการด้านการเรียนรู้และการสื่อสารในโลกออนไลน์ให้กับผู้เรียนไปพร้อมกัน โดยมุ่งเน้นทักษะสำคัญที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 นั่นคือทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม อันประกอบด้วย 1) ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา และ 3) การสื่อสารและการร่วมมือ (วิจารย์ พานิช, 2555, น. 17) โดยมีความสอดคล้องกัน ดังนี้

1. ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม จากการริเริ่มและสร้างผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สะท้อนแนวคิดใหม่ ๆ
2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา จากการวางแผนการเขียนอย่างเป็นระบบ แก้ไข และพัฒนาการเขียนจากการจัดการข้อมูลอย่างมีระบบและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และ
3. การสื่อสารและการร่วมมือ จากการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ผ่านการสื่อสารในชุมชนออนไลน์ และมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร และสามารถสร้างผลงานโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

ผู้เขียนจึงขอเสนอตัวอย่างการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อเป็นข้อเสนอเบื้องต้นให้ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษาดังจะได้นำเสนอต่อไป

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก: จากหลักการสู่การพัฒนาการเขียน

1. ความหมายและหลักการของการเรียนรู้เชิงรุก

การเรียนรู้เชิงรุก เป็นแนวคิดที่แพร่หลายอย่างมากในวงการศึกษาไทยในช่วงเวลาปัจจุบัน และระบบการจัดการศึกษาพื้นฐานของประเทศไทยยังมุ่งเน้นสนับสนุนให้ผู้สอนมีบทบาทการเป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ตาม

แนวทางการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อให้ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากที่เน้นการบรรยายมาสู่การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิดร่วมกันด้วย

คำว่า Active Learning มีคำแปลที่หลากหลายในภาษาไทย เช่น การเรียนรู้แบบมีชีวิตชีวา, การเรียนรู้แบบตื่นตัว เป็นต้น นักวิชาการชาวต่างประเทศคนสำคัญคือ Bonwell and Eison ได้นิยามความหมายไว้ว่า “การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ในขณะเดียวกันนั้นก็จำเป็นต้องพัฒนาการคิดควบคู่ไปขณะลงมือปฏิบัติด้วย” (Bonwell and Eison. 1991, P.47) เช่นนี้แล้วจะเห็นว่าคำสำคัญของนิยามความหมายดังกล่าวจะพบว่า “การคิดขณะลงมือปฏิบัติ” กล่าวคือผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติและ “คิด” เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังปฏิบัติกิจกรรมนั่นเอง

นอกจากนี้แนวทางการเรียนรู้เชิงรุกยังสัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะทางภาษาไปด้วยกัน ดังที่ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียรวิ ยินดีสุข (2559, น. 6) เสนอว่า “การเรียนรู้เชิงรุกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟัง พูด อ่าน เขียน และแสดงความคิดเห็นขณะลงมือทำกิจกรรม และในขณะเดียวกันผู้เรียนต้องใช้กระบวนการคิด โดยเฉพาะกระบวนการคิดขั้นสูง คือการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าในสิ่งที่กำลังกระทำอยู่”

ดังนั้น หลักการสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุกที่นำไปสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุกจึงสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาและกระบวนการคิด แนวคิดดังกล่าวจึงเหมาะสำหรับการนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาเกี่ยวกับภาษาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะภาษาสัมพันธ์โดยตรงกับกระบวนการคิด โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกยังมุ่งเน้นการพัฒนาการคิดขั้นสูง จึงนับว่าเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านภาษาและการคิดขั้นสูงซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมทักษะการสื่อสารที่เกิดประสิทธิภาพในยุคปัจจุบันที่การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

2. การเขียนเชิงสร้างสรรค์: แนวคิดพื้นฐานสู่การสร้างขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

การเขียนเป็นกระบวนการสื่อสารที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง และยังมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดอีกด้วย เนื่องจากก่อนที่จะเขียนสื่อสารเรื่องราวได้ ผู้เขียนต้องใช้กระบวนการคิดในการจัดการข้อมูลประสานกับสมิทธิภาพทางภาษา (Proficiency) ผนวกกับไวยากรณ์ก่อนจะเรียบเรียงเนื้อหาตามรูปแบบและจุดประสงค์ของการเขียน

วิรัตน์ วรรณดี (2547, น. 120) กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็น “การเขียนที่มุ่งเสนอความคิดที่ลึกซึ้งหรือมีแง่มุมแปลกใหม่ของผู้อ่านพัฒนาขึ้นจากความรู้และประสบการณ์ โดยมีวิธีการเขียนหรือการนำเสนอที่มีศิลปะน่าสนใจ ใช้ภาษาประณีต สละสลวย ลักษณะสำคัญคือเป็นงานเขียนที่สร้างความประทับใจ ให้ความเพลิดเพลิน และความคิดที่มีคุณค่าแก่ผู้อ่าน” ส่วน อัจฉรา ชิวพันธ์ (2548, น. 2) เสนอว่า “เป็นการเขียนที่มีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน”

จะเห็นได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์นับเป็นรูปแบบของงานเขียนลักษณะหนึ่งที่สัมพันธ์กับกระบวนการคิด “ลึกซึ้ง” และ “ริเริ่ม” ซึ่งหากจะขยายความต่อไปก็คือความคิดขั้นสูง หรือ “ความคิดสร้างสรรค์” ที่นับว่าเป็นทักษะสำคัญอย่างมากในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ความคิดสร้างสรรค์จะช่วยนำพาความรู้จากเนื้อหาไปสู่การออกแบบสิ่งที่เป็นนวัตกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมได้ ในด้านบทบาทของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ความคิดสร้างสรรค์จึงควรเป็นสิ่งที่ได้รับการส่งเสริมผ่านทักษะการสื่อสารให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้จากห้องเรียนสู่อาชีพในโลกอนาคตได้ ดังที่พบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถนำไปใช้เป็นอาชีพในบทบาทนักเขียนบนสื่อออนไลน์ รวมทั้งยังเปิดพื้นที่ให้สามารถผลิตงานเขียนออนไลน์เพื่อการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ที่เข้าถึงผู้คนในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่บนสื่อออนไลน์จึงนับเป็นช่องทางการเขียนในยุคสมัยที่เทคโนโลยีก้าวหน้าและการสื่อสารบนช่องทางออนไลน์ยังเป็นพื้นที่ของการส่งสารตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ผู้เขียนสามารถสร้างกลุ่ม หรือเพจที่สื่อสารเรื่องราวที่ตนเองต้องการสื่อสาร หรือสามารถใช้เป็นพื้นที่โฆษณาประชาสัมพันธ์ในเชิงอาชีพได้อีกด้วย ดังนั้น การเขียนเชิงสร้างสรรค์บนโลกออนไลน์จึงถือเป็นประเภทของการเขียนที่ควรได้รับ

การส่งเสริมทักษะเพื่อให้ผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะการคิด และการเขียนสื่อสารผ่านช่องทางดังกล่าว เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารเพื่ออาชีพในอนาคตได้อีกด้วย

ผู้เขียนศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียน พงพานวิชัยจำนวนหนึ่งที่นำรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมหรือศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับการเขียน เช่น วันเพ็ญ คำเทศ (2549, น. 34) ศึกษา *รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกของเลสลีย์ ดี ฟิงค์ กับความสามารถในการเขียนอนุเลข และ คักดา เปลี่ยนเดชา* (2561, น. 218) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกและนำไปพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ร่วมกันอีกด้วย เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าวผู้เขียนเห็นว่าควรมีการนำแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์ โดยมีพื้นฐานแนวคิดที่ว่า การออกแบบกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์สามารถใช้แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่ให้ผู้เรียนลงมือเขียนผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์เพื่อสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ นอกจากนี้ยังสามารถที่จะใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่ผสมผสานการพบปะในโปรแกรมสำเร็จรูปออนไลน์ และการสื่อสารบนสื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านช่องทางการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีอันจะนำไปสู่แนวทางการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกในยุคดิจิทัลได้อีกแนวทางหนึ่ง

จากพื้นฐานแนวคิดจึงจำเป็นต้องประยุกต์แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกมาสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เขียนประมวลข้อมูลพื้นฐานจากแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก แนวคิดกระบวนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของ Morley (2007, P. 109) ร่วมกับการประเมินขณะเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก สามารถสรุปเป็นหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) ผู้เรียนมีบทบาทในการลงมือปฏิบัติกิจกรรม 2) มีกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน และ 3) พัฒนาระบบการคิดขั้นสูงผ่านทักษะภาษา (การคิดวิเคราะห์ การคิดประเมินค่า การคิดสร้างสรรค์) (Bonwell and Eison. 1991; พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พยวาร์ ยินดีสุข. 2559, น. 6)

แนวคิดกระบวนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของ Morley (2007, P. 109) เสนอแนวทางไว้ 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การเตรียมการ ประกอบด้วย การอ่านอย่างกระตือรือร้น (Active reading)
2. การวางแผน โดยใช้เทคนิคระดมสมอง (Brainstorming)
3. การสะสมข้อมูล เป็นการบ่มเพาะความคิดจากจิตใต้สำนึกเกี่ยวกับประเด็นเรื่องที่จะเขียน
4. การริเริ่ม โดยการเริ่มต้นเขียนข้อมูลออกมาเป็นแนวทาง
5. การไหลลื่น โดยการมุ่งมั่นกับการผลิตผลงาน การตรวจสอบคำหรือกำหนดเวลา
6. การใช้วัฏจักรความเจ็บ เป็นการทบทวนสำนวนงานเขียนกับตนเอง เพื่อให้พบคลังคำศัพท์หรือสำนวนที่นำมาปรับงานเขียนให้ดีขึ้น และ

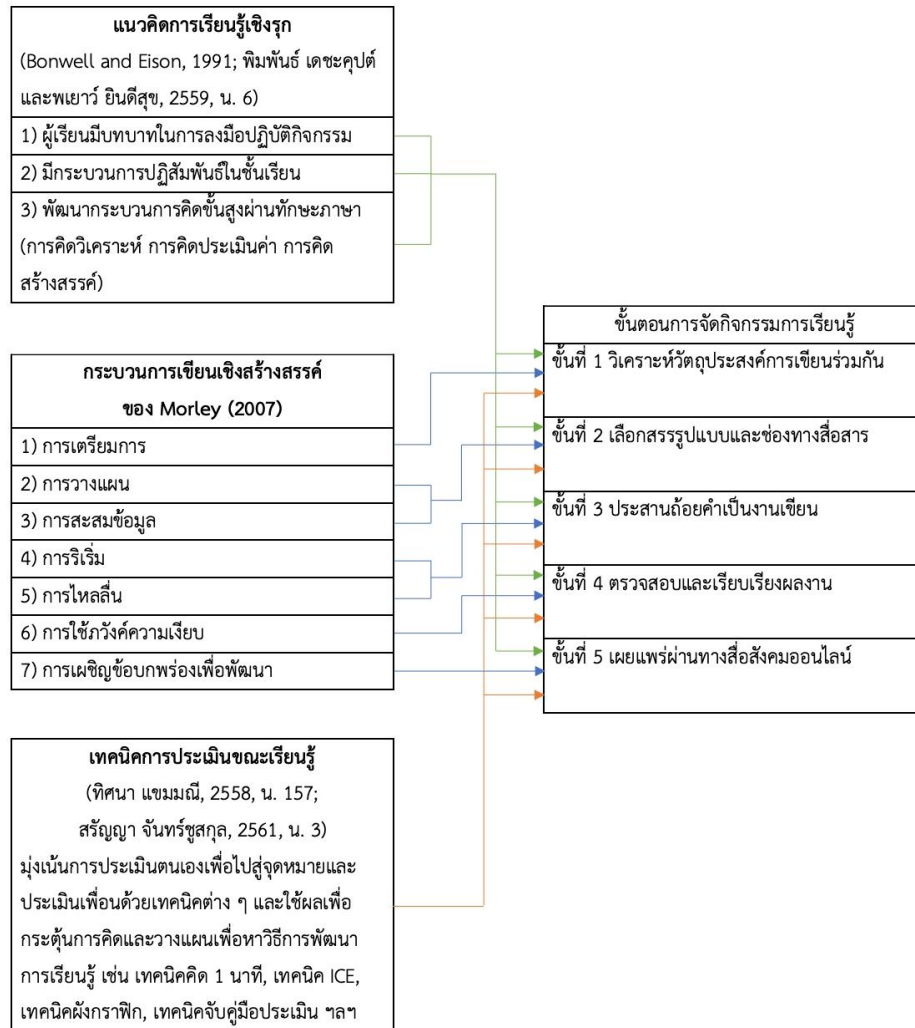
7. การเผชิญข้อบกพร่องเพื่อพัฒนา เป็นการประเมินตนเองเพื่อความก้าวหน้าก่อนเสร็จสิ้นผลงาน

แนวคิดการประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning: Aal) เป็นการประเมินตนเองเพื่อช่วยให้เกิดความตระหนักรู้ในกระบวนการคิดและการเรียนรู้เพื่อไปสู่จุดหมาย เน้นการประเมินตนเองและประเมินเพื่อนด้วยเทคนิคต่าง ๆ และใช้ผลในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนเพื่อกระตุ้นการคิดและวางแผนเพื่อหาวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ (ทิตานา แคมมณี. 2558, น. 157; สรัญญา จันทรชูสกุล. 2561, น. 3)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนประมวลหลักการและกระบวนการทั้งหมดเพื่อสังเคราะห์เป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเขียนร่วมกัน
2. เลือกสรรรูปแบบและช่องทางสื่อสาร
3. ประสานถ้อยคำเป็นงานเขียน
4. ตรวจสอบและเรียบเรียงผลงาน
5. เผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์

ทั้งนี้แสดงเป็นแผนภาพกระบวนการพัฒนาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงการประมวลแนวคิดสู่การพัฒนาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเขียนร่วมกัน

บทบาทผู้สอน: ผู้สอนคัดเลือกผลงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นต้นแบบเพื่อให้นักเรียนศึกษา จากนั้นกำหนดโจทย์หรือประเด็นที่ทำหาคำความสามารถเพื่อนำไปสู่การระบุดัชนีประสงคของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ตรงประเด็น จากนั้นผู้สอนใช้แบบสังเคราะห์ความรู้จากงานเขียนต้นแบบผ่าน Google Form แล้วเผยแพร่ผ่านชุมชนออนไลน์หรือกลุ่มที่กำหนดไว้และอภิปรายร่วมกันผ่านทางการประชุมออนไลน์

บทบาทผู้เรียน: ผู้เรียนทบทวนวัตถุประสงค์ของงานเขียนที่ต้องการสื่อสารร่วมกัน โดยเริ่มจากศึกษางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามประเภทที่กำหนดตามแนวคิดการอ่านเชิงรุก ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาลักษณะเด่นของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับเป็นแนวทางในการลงมือปฏิบัติ จากนั้นใช้เทคนิคคิด 1 นาที เพื่อบอกลักษณะเด่นที่ทำงานเขียนเหล่านั้นเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีความโดดเด่นหรือประทับใจมากที่สุด

ขั้นที่ 2 เลือกสรรรูปแบบและช่องทางสื่อสาร

บทบาทผู้สอน: ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกรูปแบบงานเขียนเชิงสร้างสรรค์รวมทั้งช่องทางเผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์ที่ตนเองสนใจจากการสืบค้นข้อมูล และสร้างปฏิสัมพันธ์ผ่านการคิดวิเคราะห์หรือใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก

บทบาทผู้เรียน: ผู้เรียนสืบค้นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และวิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบงานเขียน ประเภทงานเขียน จากนั้นวิเคราะห์จุดเด่น จุดบกพร่อง และพิจารณามุมมองเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเองเพื่อนำใช้ในการผลิตงานเขียนเผยแพร่ในช่องทางออนไลน์ที่ตนเองสนใจ

ขั้นที่ 3 ประสานถ้อยคำเป็นงานเขียน

บทบาทผู้สอน: ผู้สอนเริ่มให้ผู้เรียนวางโครงสร้างงานเขียน โดยการระดมสมอง จากนั้นใช้เทคนิคผังกราฟิก โดยเขียนคำที่คิดว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ต้องการสื่อสารแต่ละส่วนของงานเขียน แล้วนำมาจัดกลุ่มประเภทข้อมูล ส่วนความนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปของงานเขียน พิจารณาประเด็นแปลกใหม่หรือ หรือมีประสบการณ์หรือแนวคิดของตนเองเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์งาน เป็นต้น จากนั้นเรียบเรียงเป็นผลงานด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

บทบาทผู้เรียน: ผู้เรียนใช้ความคิดเพื่อค้นหาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร โดยเขียนคำศัพท์ สำนวน ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ จากนั้นจัดประเภทของข้อความเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน และเรียบเรียงให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของงานเขียน

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบและเรียบเรียงผลงาน

บทบาทผู้สอน: ผู้สอนให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประเมินผลงานกับเพื่อนผ่านแบบประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นผู้สอนใช้แบบประเมินดังกล่าวเพื่อประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับก่อนเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อออนไลน์

บทบาทผู้เรียน: ผู้เรียนประเมินผลงานขั้นต้นว่ามีประเด็นสร้างสรรค์สอดคล้องกับที่วางแผนจะนำเสนอหรือองค์ประกอบของงานเขียนจากแบบประเมินการเขียนของตนเอง วิเคราะห์ตนเองแล้วทบทวนประเด็นที่ยังไม่ครบถ้วนหรือมีจุดบกพร่องว่าจะต้องปรับปรุงประเด็นใดบ้าง จากนั้นอ่านทวนผลงานแล้วปรับปรุงผลงานของตนเอง แลกเปลี่ยนกับเพื่อนและผู้สอน แล้วจึงประเมินตนเองอีกครั้งด้วยเทคนิคบัตรสะสมพลัง

ขั้นที่ 5 เผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์

บทบาทผู้สอน: ผู้สอนเปิดช่องทางสื่อสังคมออนไลน์เผยแพร่ผลงานเขียน เช่น สร้างกลุ่มสาธารณะบนสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก บล็อก หรือเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่ผลงาน เป็นต้น และเปิดช่องทางให้คำแนะนำเจ้าของผลงานด้วยการประเมินผลงานผ่านสื่อออนไลน์ จากนั้นผู้สอนจึงประเมินเพื่อสรุปผลและให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อนำไปใช้ในการเขียนครั้งต่อไป

บทบาทผู้เรียน: ผู้เรียนเผยแพร่ผลงานผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ โดยอาจมีการนำภาพของตนเองมาประกอบเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา จากนั้นนำไปเผยแพร่ผ่านทางช่องทางออนไลน์ แล้วจึงประเมินอีกครั้งจากข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมถึงการประเมินตนเองผ่านการเขียนสะท้อนความคิด และรับข้อมูลป้อนกลับจากครูเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงงานเขียนในครั้งต่อไป

นอกจากนี้ผู้สอนควรมีบทบาทสำคัญที่จะเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการผลิตงานเขียนว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และควรฝึกฝนพิจารณาผลงานจากการประเมิน ทั้งขณะเรียนรู้ระหว่างการผลิตงานและหลังการเผยแพร่ผลงาน แล้วจึงนำมาทบทวนอีกครั้งเพื่อปรับปรุงงานเขียนให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

แนวปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนรู้บนสื่อสังคมออนไลน์

จากการประมวลขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น ทำให้ได้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการประยุกต์แนวคิดต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ขั้นตอนต่อไปจึงเป็นการนำเสนอแนวปฏิบัติสำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ในที่นี้ผู้เขียนจะนำเสนอแนวทางเพื่อใช้ในรายวิชาภาษาไทยแบบภาพกว้างสำหรับผู้สอนนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ ได้ต่อไป

กรณีตัวอย่างที่จะนำเสนอเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถผสมผสานทั้งห้องเรียนแบบออนไลน์ร่วมไปกับการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และยังสามารถเผยแพร่ผลงานผ่านช่องทางออนไลน์ต่อไปได้อีกด้วย ทั้งนี้จะเป็นการประยุกต์ใช้ช่องทางเฟซบุ๊กซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่มีความนิยมและสามารถเผยแพร่งานเขียนออนไลน์ได้ โดยผู้เขียนสามารถนำเสนอเนื้อหาออนไลน์ที่สามารถใช้ทักษะการเขียนเพื่อสื่อสารวัตถุประสงค์ได้ตามวัตถุประสงค์ เช่น การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ การเขียนเพื่อเผยแพร่ความรู้ การเขียนเพื่อเล่าประสบการณ์ หรือการเขียนเพื่อจรรโลงใจ เป็นต้น ลักษณะการเขียนที่หลากหลายรูปแบบเหล่านี้ถูกนำเสนอผ่านหน้าต่างที่เรียกว่า “เพจ” ซึ่งทำให้ข้อมูลงานเขียนสามารถดึงดูดผู้อ่านให้เข้ามาในพื้นที่ออนไลน์ที่ต้องการสื่อสารตามเป้าหมายที่ต้องการได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า การสื่อสารบนโลกออนไลน์เป็นช่องทางหนึ่งที่มีสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ด้านการเขียนสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่อไปนี้อาศัยหลักการของการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design) โดยผู้สอนจะกำหนดผลผลิตหรือชิ้นงานเป็นงานเขียนที่เผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนออนไลน์ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป เช่น Zoom หรือ Google Meet เป็นต้น ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ทางเฟซบุ๊กโดยมุ่งเน้นการผลิตผลงานที่มีลักษณะ “งาน” ในชีวิตจริงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผู้เรียนโดยเฉพาะเจนเนอเรชั่น Z ในรุ่นปัจจุบันที่มีความสัมพันธ์กับสื่อออนไลน์รูปแบบต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด

ตัวอย่างการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ประเภทความเรียงเชิงสร้างสรรค์ (เวลา 2 ชั่วโมง)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเขียนร่วมกัน (15 นาที)	1. ผู้สอนแบ่งปันตัวอย่างงานเขียนลงในกลุ่ม FACEBOOK โดยเลือกจากประเภทงานเขียน “ความเรียงเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้อ่านดี” กำหนดให้อ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่คัดเลือกเป็นต้นแบบที่ดีตามประเภทที่กำหนด จากนั้นกำหนดให้ทำร่องรอยเน้นคำศัพท์ ถ้อยคำ สำนวน ข้อความที่ประทับใจตามความคิดเห็นของตนเอง 2. ผู้สอนอธิบายเทคนิคคิด 1 นาที เพื่อใช้บอกลักษณะเด่นที่ทำให้งานเขียนเหล่านั้นเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีความโดดเด่นหรือประทับใจมากที่สุด จากนั้นตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนแบ่งปันความคิดเห็น 3. ผู้สอนตั้งคำถามสำคัญผ่านสแตตัสว่า “ผู้เรียนคิดว่างานเขียนดังกล่าวมีจุดประสงค์สำคัญอย่างไร” และ “งานเขียนตามจุดประสงค์ดังกล่าวมีลักษณะสำคัญอย่างไร” เพื่อให้แสดงความคิดเห็น 4. ผู้สอนกำหนดให้ตอบแบบสังเคราะห์ความรู้จากงานเขียนต้นแบบผ่าน Google Form โดยประกอบด้วยประเด็นด้านเนื้อหา ภาษา และกลวิธีการเขียน จากนั้นเผยแพร่ผ่านชุมชนออนไลน์หรือกลุ่มที่กำหนดไว้และอภิปรายร่วมกันผ่านทางการประชุมออนไลน์
ขั้นที่ 2 เลือกสรรรูปแบบและช่องทางสื่อสาร (15 นาที)	1. ผู้เรียนสืบค้นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านช่องทางออนไลน์ตามโจทย์หัวข้อที่กำหนด จากนั้นให้วิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบงานเขียน 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยเสนอตาราง KWL (รู้อะไร-KNOW จะทำอะไร-WANT และจะทำอย่างไร-LEARN) โดยแบ่งปันกับผู้สอนและเพื่อน จากนั้นวิเคราะห์จุดเด่น จุดบกพร่อง และพิจารณามุมมองเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเองที่จะนำมาใช้ในงานเขียน 3. ผู้เรียนเลือกช่องทางและรูปแบบที่ตนเองต้องการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อพิจารณาข้อดีและข้อจำกัดของช่องทางสื่อสารประเภทที่เลือก ก่อนลงมือวางแผนการเขียนต่อไป

ตัวอย่างการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ประเภทความเรียงเชิงสร้างสรรค์ (เวลา 2 ชั่วโมง) (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 3 ประสานถ้อยคำเป็นงานเขียน (30 นาที)	1. ผู้เรียนวางโครงสร้างงานเขียนด้วยการระดมสมอง และใช้เทคนิคผังกราฟิก โดยเขียนคำที่คิดว่าเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ต้องการสื่อสารแต่ละส่วนของงานเขียนให้ได้มากที่สุด จากนั้นพิจารณาประเด็นที่จะนำเสนอได้อย่างแปลกใหม่ เช่น เนื้อหาเป็นประเด็นหัวข้อที่ยังไม่ได้กล่าวถึงเพราะมีประสบการณ์หรือแนวคิดของตนเองเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์งาน 2. ผู้เรียนจัดกลุ่มประเภทข้อมูล แบ่งเป็นส่วนความนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปของงานเขียน จากนั้นเรียบเรียงเป็นผลงานด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
ขั้นที่ 4 ตรวจสอบและเรียบเรียงผลงาน (30 นาที)	1. ผู้สอนอธิบายเทคนิคการประเมินตนเองโดยใช้เครื่องมือ <i>แบบประเมินการเขียนของตนเอง</i> เพื่อวิเคราะห์ตนเองและทบทวนความคิดสร้างสรรค์ในผลงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานเขียน 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประเมินผลงานกับเพื่อนโดยใช้ <i>แบบประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์</i> รวมทั้งมีการให้ข้อเสนอแนะจากเพื่อน และทบทวนข้อเสนอแนะว่าเห็นด้วยหรือไม่ หากเห็นด้วยต้องการจะปรับปรุงประเด็นใด หากไม่เห็นด้วยเพราะอะไร จากนั้นนำมาเพิ่มเติมแก้ไขงานเขียน 3. ผู้เรียนเว้นระยะจากการปล่อยงานเขียนของตนเองไว้ และกลับมาอ่านทวนอีกครั้งโดยการอ่านออกเสียงแล้วพิจารณาความสั่นไหวของสำนวนภาษาในงานเขียน 4. ผู้สอนใช้ <i>แบบประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์</i> เพื่อประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับก่อนเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อออนไลน์ 5. ผู้เรียนปรับปรุงผลงานของตนเองอีกครั้ง จากนั้นให้เขียนคำแนะนำโดยการประเมินตนเองด้วย <i>บัตรสะสมพลัง</i>
ขั้นที่ 5 เผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ (30 นาที)	1. ผู้สอนเปิดช่องทางสื่อสังคมออนไลน์เผยแพร่งานเขียน เช่น สร้างกลุ่มสาธารณะบนสื่อสังคมออนไลน์ผ่านเฟซบุ๊ก บล็อก หรือเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่ผลงาน และช่องทางให้กำลังใจเจ้าของผลงานด้วยการประเมินผลงานผ่านสื่อออนไลน์ 2. ผู้เรียนเผยแพร่ผลงานผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ โดยอาจมีการนำรูปภาพที่ถ่ายเองมาใช้ประกอบงานเขียนเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา 3. ผู้เรียนเผยแพร่และรับฟังความคิดเห็นจากช่องทางที่เปิดให้ผู้อ่านบอกข้อเสนอแนะเพื่อนำมาใช้ในประกอบการพิจารณาและปรับปรุงงานเขียนในครั้งต่อไป 4. ผู้สอนใช้ <i>แบบบันทึกความคิดหลังพิชิตผลงาน</i> เพื่อให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดหลังจากการเผยแพร่งานเขียน 5. ผู้สอนใช้ <i>แบบประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์</i> อีกครั้งเพื่อประเมินสรุปผลและชี้แจงรวมทั้งให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อเสนอแนะให้นำไปใช้ในการเขียนครั้งต่อไป

ทั้งนี้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวสามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งการสอนในห้องเรียน การสอนออนไลน์ผ่านโปรแกรมต่าง ๆ รวมกับการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จากกรณีตัวอย่างเป็นการนำเสนอโดยผสมผสานการใช้ห้องเรียนออนไลน์ร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์บนเฟซบุ๊ก ซึ่งมีข้อดีคือสามารถตั้งสเตตัส แบ่งปันไฟล์ และตอบกลับโดยการแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดไว้ ทั้งยังสามารถเผยแพร่ลิงก์ (Link) เชื่อมโยงไปยังช่องทางออนไลน์อื่น ๆ ได้อีกด้วย

เทคนิคเสริมการจัดการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้

1. การกำหนดประเด็นในการเขียน ครูควรมีต้นแบบชิ้นงานที่มีคุณภาพหรือสร้างแรงบันดาลใจ ดังนั้น ครูต้องคัดเลือกผลงานจากสื่อออนไลน์ที่จะเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนสามารถศึกษาและพัฒนาเป็นงานเขียนของตนเอง ในเชิงสร้างสรรค์ สามารถที่จะใช้กระบวนการเขียนเชิงสร้างสรรค์และกระบวนการคิดต่อยอด ริเริ่ม เพื่อหาแนวทางการเขียนและทดลองแนวทางการเขียนของตนเอง

นอกจากนี้ประเด็นในการเขียนควรสอดคล้องกับบริบทในสังคมปัจจุบัน อาจมาจากประเด็นที่ทำหาความสามารถที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาชีพ หรือความสนใจที่จะพัฒนาต่อยอดเป็นรูปแบบเฉพาะของตนเอง เนื่องจากงานเขียนที่นักเรียนเห็นถึงประโยชน์ที่จะมีต่อตนเองและผู้อ่านย่อมนำไปสู่แรงจูงใจและเจตคติที่ดี เพราะผู้เรียนจะได้เห็นผลลัพธ์จากการเรียนและการปฏิบัติ และจัดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายอย่างแท้จริง

2. การกำหนดช่องทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แนวทางข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานทั้งในห้องเรียนออนไลน์และสื่อสังคมออนไลน์ ทั้งนี้จะเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังกล่าว มีลักษณะของการผสมผสานทั้งการศึกษาด้วยตนเอง การปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อ และการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน และการเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อออนไลน์ โดยทุกขั้นตอนจะมีการมุ่งเน้นปฏิสัมพันธ์เพื่อลดข้อจำกัดของการสื่อสารในกรณีที่เป็นการเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนก็ได้ และสามารถจัดกิจกรรมผ่านช่องทางอื่น ๆ ได้อีกด้วย ทั้งนี้ผู้สอนสามารถนำเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้ประโยชน์ในรูปแบบการผสมผสานแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมิติทางการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวทางที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ตลอดเวลา และสามารถเรียนรู้ได้จากทุกพื้นที่ที่เข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ต

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้เลือกใช้เพียงบางเทคนิคในการประเมินขณะเรียนรู้ เช่น การประเมินการเขียนของตนเองขึ้นต้น เพื่อตรวจสอบว่ามีประเด็นสร้างสรรค์สอดคล้องกับที่วางแผนจะนำเสนอ หรือครบองค์ประกอบของงานเขียนหรือไม่ ดังตัวอย่าง

รายการประเมิน		
1. การตั้งชื่อเรื่องสื่อถึงเนื้อหาได้สอดคล้องและแปลกใหม่ น่าสนใจ		
2. การเขียนสะกดคำถูกต้อง และใช้คำถูกต้องตรงความหมายที่จะสื่อ		
3. เนื้อหาสร้างสรรค์โดยอาศัยแรงบันดาลใจและคิดริเริ่มใหม่		
4. นักเรียนพอใจกับการเขียนครั้งนี้		

ภาพที่ 2 แบบประเมินการเขียนขึ้นต้นโดยผู้เรียนใช้ประเมินตนเอง

แบบประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบประเมินที่นำไปใช้ในขั้นตอนที่แลกเปลี่ยนกันประเมินกับเพื่อน และผู้สอนประเมินเพื่อนำไปปรับปรุงครั้งสุดท้ายก่อนเผยแพร่ผลงาน และประเมินเพื่อสรุปผลหลังจากการเผยแพร่ผลงาน ทั้งนี้เกณฑ์ดังกล่าวจะเป็นการประเมินจากเกณฑ์แบบรูปวิเศษแล้วจึงระบุระดับคะแนนลงในแบบประเมินออนไลน์ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดองค์ประกอบประเมินให้ชัดเจน โดยอาจแบ่งเป็นรายการประเมินรายด้าน ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านทักษะการคิดสร้างสรรค์ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) โดยพิจารณาองค์ประกอบ 1.1) มีความคิดริเริ่มแปลกใหม่ 1.2) มีการนำเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร และ 1.3) มีรายละเอียดที่ต่อยอดจากฐานแนวคิดเดิมได้อย่างสร้างสรรค์ (คะแนนเต็มแต่ละองค์ประกอบ 4 คะแนน)

องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) ด้านเนื้อหา มีองค์ประกอบครบถ้วน และนำเสนอเนื้อหาเป็นระบบ 2.2) ด้านภาษา ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักการไวยากรณ์และเขียนสะกดคำถูกต้อง รวมทั้งเลือกใช้คำได้ตรงตามความหมาย และ 2.3) กลวิธีการเขียน มีวิธีการนำเสนอเรื่องที่โดดเด่น ริเริ่มและน่าสนใจ มีประเด็นที่สร้างสรรค์จากการเล่าเรื่องแบบทั่วไป (คะแนนเต็มแต่ละองค์ประกอบ 4 คะแนน)

ตัวอย่าง แบบประเมินผลงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ผู้ประเมินจำเป็นต้องระบุระดับคะแนนจากเกณฑ์รูปรีดส์)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				คำแนะนำ
	4	3	2	1	
องค์ประกอบที่ 1 ด้านทักษะการคิดสร้างสรรค์					
1.1 มีความคิดริเริ่มแปลกใหม่					
1.2 มีการนำเสนอที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร					
1.3 มีรายละเอียดที่ต่อยอดจากฐานแนวคิดเดิมได้อย่างสร้างสรรค์					
รวม					
องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์					
2.1 ด้านเนื้อหา					
2.2 ด้านภาษา					
2.3 ด้านกลวิธีการเขียน					
รวม					

เทคนิคบัตรสะสมพลัง เป็นเทคนิคที่ออกแบบขึ้นเพื่อเสริมกำลังใจในการพัฒนางานเขียนของตนเอง โดยผู้เรียนประเมินตนเองจะมอบเหรียญคะแนนสะสมเต็มแต่ละครั้งว่ามีพัฒนาการหลังการปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไรบ้าง ดังภาพที่ 3

 บัตรสะสมพลัง ใส่เหรียญคะแนนให้ตนเอง		
ก่อน หลัง งานครั้งที่.... เรื่อง.....	ก่อน หลัง งานครั้งที่.... เรื่อง.....	ก่อน หลัง งานครั้งที่.... เรื่อง.....

ภาพที่ 3 บัตรสะสมพลัง

เทคนิคบัตรสะสมพลังจะเป็นการสะสมแต้มคะแนนโดยการประเมินตนเองว่าแต่ละครั้งหลังการเขียนครั้งแรกและการปรับปรุงผลงานนักเรียนให้คะแนนตนเองเพิ่มขึ้นเท่าไรเพื่อสะสมไว้สังเกตพัฒนาการ และเกิดภาคภูมิใจในตนเอง

นอกจากนี้ยังมีการใช้ แบบบันทึกความคิดหลังพิชิตผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดหลังจากการเผยแพร่งานเขียนโดยใช้คำถาม เช่น “นักเรียนพบข้อดีของการลงมือเขียนอย่างไรบ้าง”, “นักเรียนพอใจกับการเขียนของตนเองระดับใด”, “นักเรียนคิดว่าหากต้องเขียนครั้งต่อไปจะปรับปรุงอย่างไรบ้าง” และ “นักเรียนอยากเขียนเรื่องอะไรอีกหรือไม่” เป็นต้น

เทคนิคการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีอีกหลายวิธีซึ่งผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนหรือออกแบบให้สอดคล้องกับขั้นตอนย่อยของแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และควรเลือกใช้การประเมินที่หลากหลาย รวมทั้งควรเปิดโอกาสให้มีการประเมินตนเองเพื่อพัฒนาความก้าวหน้า และสามารถปรับปรุงงานเขียนของตนเองอยู่เสมอ หากผู้เรียนมองเห็นจุดที่บกพร่องทั้งจากการประเมินตนเองและการประเมินหลังการเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อออนไลน์ ก็จะนำไปสู่การพัฒนาในการสร้างชิ้นงานในครั้งต่อไปที่สามารถแก้ไขจุดบกพร่องได้ดียิ่งขึ้น

4. การวัดและประเมินผลงานโดยผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องเน้นย้ำเรื่องการสื่อสารเชิงบวก หรือการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ในการให้ข้อมูลป้อนกลับ ทั้งในรูปแบบข้อความ ความเรียง หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ และควรมุ่งเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนที่สร้างสรรค์ผลงานสามารถพิจารณาถึงจุดที่ควรปรับปรุงผลงาน ทั้งนี้ผู้สอนยังมียุทธศาสตร์สำคัญในการเสริมแรงทางบวกในการให้กำลังใจผ่านการชื่นชม แนะนำ และให้ข้อมูลเพื่อพัฒนาผลงาน เพื่อเสริมศักยภาพการพัฒนาตนเองอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ต่อไป

บทสรุป

การเขียนนับเป็นทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญที่ครูภาษาไทยสามารถส่งเสริมและพัฒนาผ่านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ตอบสนองต่อผู้เรียนในยุคดิจิทัล กิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้นให้ความสำคัญกับการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งนับเป็นการประเมินที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กิจกรรมการเขียนในชั้นเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนแบบออนไลน์นับเป็นอีกช่องทางใหม่ที่ประยุกต์ช่องทางการสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา และการออกแบบชิ้นงานเพื่อฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนที่ใกล้เคียงกับโลกการทำงาน หรือชีวิตประจำวัน จึงเป็นประเด็นท้าทายที่ผู้สอนจะเชื่อมโยงงานเขียนให้เป็นตัวอย่างการปฏิบัติงานที่สะท้อนประโยชน์ที่ผู้เรียนพึงปฏิบัติและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่นำเสนอข้างต้นจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ออกแบบขึ้นเป็นกรณีตัวอย่าง มุ่งเน้นให้ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัลเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย และใช้ประโยชน์ได้ต่อไปในชีวิตประจำวัน

บรรณานุกรม

- ปราณี อ่อนศรี. (2558). บทบาทผู้สอนต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 16(3), 8-13.
- Pranee Onsri. (2015). The Instructor's Role toward 21st Century Learning Skills. *Journal of the Royal Thai Army Nurses*, 16(3), 8-13. [in Thai].
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2559). *สอนเด็กทำโครงการ สอนอาจารย์ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Pimpan dechakup and phayaow Yindeesuk. (2018). *Project for Student and Action Research for Instructor*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai].
- ทิตนา แฉมณี. (2558). การประเมินขณะเรียนรู้. *วารสารราชบัณฑิตยสภา*, 40(3), 155-174.
- Tisana Khemmani. (2015). Assessment of Learning. *The Journal of the Royal Society of Thailand*, 40(3), 155-174. [in Thai].
- สร้อยญา จันท์ชูสกุล. (2561). แนวคิด หลักการ และยุทธวิธีการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(1), 14-28.
- Saranya Chanchusakun. (2018). Concept, Principles and Strategies of Assessment for Learning. *Journal of Educational Measurement*, 24(1), 14-28. [in Thai].

- วีรฉัตร วรรณดี. (2547). การเขียนเชิงสร้างสรรค์: ความเรียงเสนอแง่คิดจากประสบการณ์. ใน จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิ่มสำราญ (บ.ก.), *การใช้ภาษาไทย* (น. 120-128). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Weerachat Wandee. (2004). Creative Writing: Essay for Present Idea from Experience. In Jurairat Laksanasiri and Bayan Imsamran (Eds.) *Thai Usage* (p. 120-128). NakhornPathom: Silpakorn University. [in Thai].
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2561). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Artchara Cheevapan. (2018). *Creative Writing Activity In Primary School*. (13th) Bangkok: Chulalongkorn University press. [in Thai].
- วันเพ็ญ คำเทศ. (2549). ผลของการเรียนการสอนชีววิทยาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกของเลสไล ดี ฟิงค์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนอนุเขตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Wanpen Khamtet. (2006). *Effects of using Leslie dee Fink's Model of Active Learning in Biology Instruction on Paragraph Writing Ability and Learning Achievement of Upper Secondary School Students* (Master of Education Thesis, Program in Scince Education). Chulalongkorn University, Bangkok. [In Thai].
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- Vicharn Panich. (2012). *21st Century Learning Skills: Learning for Life in Our Times*. Bangkok : Sodsri-Saritwong Foundation. [in Thai].
- ศักดิ์ เปลิยนเดชา. (2561). *การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น* (ปริญญาานิพนธ์ ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- Sakda Pliandecha. (2018). *The Development of Active Reading Instruction Model to Enhance Active Reading and Creative Writing Abilities of secondary School Student* (Doctor of Philosophy Program in Educational Science and Learning Management). Srinakharinwirot University, Bangkok. [In Thai].
- Bonwell, C. C., and Eison, J. A. (1991). *Active Learning : Creative Excitement in the Classroom*. Washington, D.C.: The George Washington University.
- Morley, D. (2007). *The Cambridge Introduction to Creative Writing*. Cambridge: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

หลักเกณฑ์และคำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ (Instructions for Authors)

วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี เป็นวารสารทางวิชาการที่สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย ด้านครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์/จิตวิทยา ด้านสหวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิจัยและประเมินผล การศึกษา โดยจัดพิมพ์เป็นวารสารราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน และฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม)

ผลงานที่จะนำมาตีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องได้รับการตรวจสอบทางวิชาการ (peer review) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อน เพื่อให้วารสารมีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล นำไปอ้างอิงได้ ผลงานที่ส่งมาตีพิมพ์จึงต้องมีสาระน่าสนใจ เป็นงาน ที่ทบทวนความรู้เดิม หรือองค์ความรู้ใหม่ที่ทันสมัย รวมทั้งข้อคิดเห็นที่เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน โดยเป็นผลงานที่ไม่เคย ถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาผลงานวารสารใด ๆ การเตรียมต้นฉบับ ที่จะมาลงตีพิมพ์ ควรปฏิบัติตามคำแนะนำดังนี้

1. ประเภทผลงานที่ตีพิมพ์

- 1.1 บทความวิทยานิพนธ์ (Thesis Article) เป็นการสรุปผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์แล้วนำเสนอในรูปแบบของ บทความ
- 1.2 บทความวิจัย (Research Article) เป็นการสรุปผลการวิจัยทั่ว ๆ ไปแล้วนำเสนอในรูปแบบของบทความ
- 1.2 บทความพิเศษ (Special Article) เป็นการสรุปความรู้ที่ได้รับจากการบรรยายพิเศษโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื่องในโอกาสต่างๆ
- 1.3 บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นการนำเสนอความรู้ทางวิชาการทั่ว ๆ ไป ที่เป็นประโยชน์ต่อ ผู้อ่าน

2. การเตรียมต้นฉบับ

ผู้เขียนสามารถจัดเตรียมต้นฉบับเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่บทความภาษาอังกฤษจะต้อง มีบทความย่อเป็นภาษาไทยด้วย โดยเนื้อหาของบทความให้ใช้แบบอักษร TH SarabunPSK ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดเป็นแบบคอลัมน์เดียว ความยาวของบทความรวมทั้งหมดไม่เกิน 10 หน้า

ขนาดของต้นฉบับ ใช้กระดาษขนาด A4 (8.27 x 11.69 นิ้ว) พิมพ์หน้าเดียว พิมพ์ด้วย Microsoft Word for Windows โดยให้ตั้งค่าหน้ากระดาษดังนี้ ขอบบน (Top) และขอบซ้าย (Left) ระยะขอบ 1.50 นิ้ว ขอบล่าง (Bottom) และขอบขวา (Right) ระยะขอบ 1.00 นิ้ว

การเรียงลำดับเนื้อหาและรูปแบบการพิมพ์ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

ที่	หัวข้อ	คำอธิบาย	รูปแบบ/ขนาดอักษร
1	ชื่อเรื่อง (Title)	ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กะทัดรัด ไม่ยาวจนเกินไป โดยพิมพ์ชื่อเรื่องภาษาไทยก่อนแล้วตามด้วยภาษาอังกฤษ	จัดกลางหน้ากระดาษ ขนาด 18pt ตัวหนา
2	ชื่อผู้พิมพ์ (Authors)/ ผู้วิจัยร่วม และอาจารย์ ที่ปรึกษา	ให้มีทั้งภาษาไทย (บรรทัดแรก) และภาษาอังกฤษ (บรรทัดที่สอง) โดยไม่ต้องมีคำนำหน้านามหรือตำแหน่งทางวิชาการใดๆ ใส่เลข “ ¹ ” (ตัวยก) ไว้ท้ายนามสกุลผู้พิมพ์ และใส่เลข 2, 3, 4 ท้ายชื่อผู้วิจัยร่วม และชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตามลำดับ	จัดกลางหน้ากระดาษ ขนาด 16pt ตัวหนา
3	บทคัดย่อ	เขียนไม่เกิน 18 บรรทัด และสรุปให้ตรงประเด็น 1) ย่อหน้าแรก เอียงเข้าไป 0.50 นิ้ว ขึ้นต้นคำว่า “การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ... 2) เพื่อ... และ 3) เพื่อ...” แต่ถ้ามีข้อเดียวหรือสองข้อ ไม่ต้องใส่เลขข้อหน้าข้อความวัตถุประสงค์ 2) ย่อหน้าที่สอง เอียงเข้าไป 0.50 นิ้ว ขึ้นต้นคำว่า ผลการวิจัยพบว่า (ตัวหนา) - หากผลการวิจัยเป็นข้อความให้เขียนต่อจากคำว่า ผลการวิจัยพบว่า - หากผลการวิจัยเป็นหัวข้อ ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยเขียนข้อ “ 1. ” เอียงเข้าไป 0.63 นิ้ว	หัวข้อจัดกึ่งกลาง หน้ากระดาษ ขนาด 16pt ตัวหนา ส่วนเนื้อหาให้ใช้ขนาด 14pt ตัวธรรมดาไม่หนา
4	คำสำคัญ	ให้นำคำหลัก ๆ จากชื่อเรื่องหรือตัวแปรมาลงโดยไม่ต้องแปลความหมาย ประมาณ 3-5 คำ	จัดชิดซ้าย ขนาด 14pt ตัวหนา - ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย “ : ” หลังคำว่า “คำสำคัญ” แล้วให้เว้นวรรค 2 เคาะ ก่อนพิมพ์คำหลัก - ให้พิมพ์สัญลักษณ์ “ , ” แล้วเว้นวรรค 1 เคาะ คั่นระหว่างคำ

ที่	หัวข้อ	คำอธิบาย	รูปแบบ/ขนาดอักษร
5	เชิงอรรถ 1) ที่อยู่ของผู้พิมพ์ที่สามารถติดต่อได้ (Address) 2) ตำแหน่งและสถานที่ทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษา	เขียนที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ โดยเริ่มจากชื่อปริญญา สาขาวิชา มหาวิทยาลัย ที่อยู่ และ E-mail ตามลำดับ	จัดไว้ท้ายหน้ากระดาษ ขนาด 12pt พิมพ์ไม่หนาและตัวเอียง
ตัวอย่างการเขียนเชิงอรรถ ¹ ศุภศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ² ถนนราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34000 E-mail : reseva@ubru.ac.th ³ รองศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม			
6	Abstract	แปลจากบทคัดย่อภาษาไทยให้มีความหมายตรงกัน 1) ย่อหน้าแรก เอียงเข้าไป 0.50 นิ้ว ขึ้นต้นคำว่า “The purposes of this research were (1)..., (2)...” คำว่า purpose ถ้ามี 1 ข้อ ไม่ต้องเติม s 2) ย่อหน้าที่สอง เอียงเข้าไป 0.50 นิ้ว ขึ้นต้นคำว่า The research findings were as follows: (ตัวหนา) - หากผลการวิจัยเป็นข้อความให้เขียนต่อจากคำว่า The research findings were as follows: - หากผลการวิจัยเป็นหัวข้อ ให้ขึ้นบรรทัดใหม่ โดยเขียนข้อ “ 1. ” เอียงเข้าไป 0.63 นิ้ว	หัวข้อจัดกึ่งกลาง หน้ากระดาษ ขนาด 16pt ตัวหนา ส่วนเนื้อหาให้ใช้ขนาด 14pt ตัวธรรมดาไม่หนา
7	Keywords	แปลคำหลักจาก คำสำคัญ มาเป็นภาษาอังกฤษ	จัดชิดซ้าย ขนาด 14pt ตัวหนา - ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย “ : ” หลังคำว่า “Keywords” แล้วให้เว้นวรรค 2 เคาะ ก่อนพิมพ์คำหลัก - ให้พิมพ์สัญลักษณ์ “ , ” แล้วเว้นวรรค 1 เคาะ คั่นระหว่างคำ

ที่	หัวข้อ	คำอธิบาย	รูปแบบ/ขนาดอักษร
8	บทนำ (Introduction)	บรรยายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาและเหตุผลที่นำไปสู่การศึกษาวิจัย	- หัวข้อจัดชิดซ้าย ขนาด 16pt ตัวหนา - ส่วนเนื้อหา ให้ย่อหน้า เยื้องเข้าไป 0.50 นิ้ว ใช้ขนาด 14pt ตัวธรรมดาไม่หนา
9	วัตถุประสงค์การวิจัย (Purpose of Research)	ให้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นข้อ ๆ	
10	กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)	ใส่แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย	
11	สมมติฐานการวิจัย	(ถ้ามี) ระบุตามรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	
12	วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)	อธิบายกระบวนการวิจัย โดยระบุรายละเอียดของวิธีการศึกษา สิ่งที่น่าสนใจ จำนวน ลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ศึกษา ขอบเขตการวิจัย ประชากร ตัวอย่างวิธีการเลือก/สุ่มตัวอย่าง ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาและการหาคุณภาพของเครื่องมือ อธิบายแบบแผนการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย	
13	สรุปผลการวิจัย (Results)	สรุปย่อผลการวิจัยในภาพรวมตามวัตถุประสงค์การวิจัย	
14	อภิปรายผลการวิจัย (Discussion and Conclusion)	ให้แสดงเหตุผลทางวิชาการถึงสิ่งที่พบจากการวิจัย โดยมีการอ้างอิงและนำเสนออภิปรายผลเท่าที่จำเป็นอย่างชัดเจน และครอบคลุม	
15	ข้อเสนอแนะ (Recommendation)	ให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่ได้จากการวิจัย	
16	กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgments)	(ถ้ามี) ระบุสั้นๆ ว่างานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนและความช่วยเหลือจากองค์กรใดหรือผู้ใดบ้าง	
17	บรรณานุกรม (References)	ให้ระบุเอกสารอ้างอิงที่ปรากฏในเนื้อหาบทความ (In-text Citation) ให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด รวมทั้งให้อ้างอิงรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ของผู้นิพนธ์ด้วย และบรรณานุกรมที่เป็นภาษาอังกฤษ ให้พิมพ์อักษรขึ้นต้นเป็นตัวพิมพ์ใหญ่	

ที่	หัวข้อ	คำอธิบาย	รูปแบบ/ขนาดอักษร
18	ตาราง	ใช้ตารางที่ 1, 2, 3...ตามลำดับ หากชื่อตารางมี 2 บรรทัด บรรทัดถัดไปให้พิมพ์ตรงกับ อักษรตัวแรกของชื่อตารางในบรรทัดแรก แล้วเว้น 1 บรรทัด จึงค่อยพิมพ์ตาราง	คำว่า “ตารางที่ 1, 2...” จัดชิดซ้าย ตัวหนา ส่วน ชื่อตารางใช้ตัวธรรมดา ไม่หนา ใช้ขนาด 14pt ส่วนข้อความในตาราง ควรใช้ขนาด 12pt-14pt
19	ภาพ/แผนภูมิ/กราฟ	ใช้คำว่าภาพที่ 1, 2, 3...ตามลำดับ หากชื่อภาพมี 2 บรรทัด บรรทัดถัดไปให้พิมพ์ตรงกับ อักษรตัวแรกของชื่อตารางในบรรทัดแรก	คำว่า “ภาพที่ 1, 2, 3...” จัดชิดซ้าย ตัวหนา ส่วนชื่อภาพใช้ตัวธรรมดา ไม่หนา ขนาด 14pt
20	การเขียนภาษาอังกฤษ เพื่ออธิบายศัพท์ทาง เทคนิค	ให้เขียนในวงเล็บต่อท้ายคำศัพท์นั้น ๆ โดยอธิบายเพียง ครั้งแรกที่ศัพท์นั้นปรากฏในบทความ และให้เขียน ขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ทุกคำ	
21	การลำดับหัวข้อของ เนื้อเรื่อง	ให้ใช้เลขกำกับบทนำเป็นหัวข้อหมายเลข 1 และหากมี หัวข้อย่อยให้ใช้เลขระบบทศนิยมกำกับหัวข้อย่อย เช่น 1.1 เป็นต้น	
22	การพิมพ์จุดทศนิยม	ให้ใช้ทศนิยม 2-3 ตำแหน่ง ตามความเหมาะสม หาก ตัวเลขมีค่าไม่ถึง 1.00 ให้มีศูนย์ (0) อยู่หน้าจุด เช่น 0.99, 0.10 ยกเว้นระดับนัยสำคัญทางสถิติ ไม่ต้องใส่ ศูนย์ข้างหน้า เช่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05	
23	การใช้เครื่องหมาย ไม้ยมก “ ๆ ”, ทวิภาค “ : ”	ให้เว้นวรรค 1 เคาะ ก่อนและหลังเครื่องหมาย เช่น อื่น ๆ, (2560 : 19) เป็นต้น	
24	การใช้เครื่องหมาย จุลภาค (,)	ไม่ต้องเว้นวรรคหน้าเครื่องหมายจุลภาค แต่ให้เว้นวรรค หลังเครื่องหมาย 1 เคาะ	
25	การอ้างอิงแทรก ในเนื้อหา	ให้อ้างเลขหน้าด้วย เช่น กรมวิชาการ (2560 : 1) เป็นต้น	

3. การเขียนอ้างอิงในเนื้อหาของบทความ และการเขียนบรรณานุกรม (References)

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ ใช้ระบบการอ้างอิงแบบ นาม-ปี และหน้า (ชื่อ-นามสกุลผู้นิพนธ์
ปีที่พิมพ์ : หน้าอ้างอิง)

3.2 การเขียนบรรณานุกรม ใช้การอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ตรงกับเอกสารในบทความเท่านั้น หากบทความนั้นเขียนสรุปมาจากผลงานฉบับเต็มของผู้พิมพ์เอง ให้อ้างอิงผลงานฉบับนั้นด้วย โดยจัดเรียงลำดับตามตัวอักษร ถ้าเป็นบทความภาษาไทยนำโดยกลุ่มเอกสารภาษาไทยและตามด้วยกลุ่มเอกสารภาษาอังกฤษ เช่น

3.2.1 การอ้างอิงจากหนังสือหรือตำรา ใช้รูปแบบดังนี้

ผู้แต่ง./ชื่อเรื่อง./พิมพ์ครั้งที่./สถานที่พิมพ์./ผู้จัดพิมพ์./ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

ธีรภูมิ เอกะกุล. การวิจัยปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุบลราชธานี : ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป, 2553.
ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2540.
สุภมาส อังศุโชติ สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนิภา ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทาง
(เยื้องเข้าไป 0.56 นิ้ว) สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุง).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญมั่งมีการพิมพ์, 2554.
สำลี รักสุทธี และคณะ. เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและการเขียนแผนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษาศึกษา, 2544.
Elliott, John. Action Research for Educational Change. 2nd ed. Guildford : Biddles Ltd., 1992.
Kulik, Stephen and A. Rudnick Jesse. Problem Solving. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1988.
Bitter, Gary G., Mary M. Hatfield and Nancy T. Edwards. Mathematic Methods for the Elementary
and Middle School : A Comprehensive Approach. Boston : Allyn and Bacon, 1989.
McClelland, David C. and others. The Achievement Motive. New York : Appleton-Century
Crofts, 1953.

3.2.2 การอ้างอิงจากวิทยานิพนธ์ ใช้รูปแบบดังนี้

ผู้เขียน./ชื่อวิทยานิพนธ์./ประเภทของบทนิพนธ์พร้อมด้วยชื่อหลักสูตร/สถาบัน./ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

มลฤดี รัตน. การปฏิบัติการพัฒนาผลการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ในวิชา
ฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีเมืองวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 29. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2555.
Kroiss, G. M. Measuring Counselors : Critical Evaluative Thinking. Doctoral Dissertation.
The University of North Carolina at Greensboro, 1998.

3.2.3 การอ้างอิงจากวารสาร ใช้รูปแบบดังนี้

ผู้เขียนบทความ./“ชื่อบทความ,”/ชื่อวารสาร./ปีที่/ฉบับที่(เดือน ปี)/:เลขหน้า.

ตัวอย่าง

วรรณัน ขุนศรี. “การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์,” วารสารวิชาการ. 6, 3 (มีนาคม 2546) : 73–74.

Reap, M. A. “Master and Novice Secondary Science Teacher’ Understandings and Use of the Learning Cycle,” *Dissertation Abstracts International*. 61, 2 (August 2002) : 484-A.

3.2.4 การอ้างอิงจากบทความ/เอกสารที่นำเสนอในการประชุมวิชาการ (Conference Papers)

ใช้รูปแบบดังนี้

1) กรณีที่จัดพิมพ์รวมเล่ม มีหัวข้อการประชุม และชื่อการประชุม

ผู้เขียน.//“ชื่อบทความ/เอกสาร,”//ใน://ชื่อบรรณาธิการ./บรรณาธิการ.//ชื่อเรื่องหรือหัวข้อการประชุม.//
(เยื้องเข้าไป 0.56 นิ้ว) ชื่อการประชุม./วันที่/เดือน/ปีที่จัดประชุม./สถานที่จัดประชุม./สถานที่พิมพ์./
ผู้จัดพิมพ์, ปีพิมพ์./หน้า.

ตัวอย่าง

บุญส่ง พันสนทร. “ภาวะช็อก : การวินิจฉัยและการวินิจฉัยแยกโรค,” ใน : พลากร สุรกุลประภา, บรรณาธิการ. *Medicine in the Evidence-Based Era. การประชุมวิชาการประจำปี 2544 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ครั้งที่ 17 ; 16-19 ตุลาคม 2544 ; ขอนแก่น. ขอนแก่น : คณะแพทยศาสตร์, 2544. หน้า 195-208.*

Bengtsson, S. and B. G. Solheim. “Enforcement of Data Protection, Privacy and Security in Medical Informatics,” In : Lun K. C., Lun, P. Degoulet and T. E. Piemme, editors. *MEDINFO 92. Proceedings of the 7th World Congress on Medical Informatics ; 6-10 September 1992 ; Geneva, Switzerland. Amsterdam: North-Holland, 1992. pp. 1561-1565.*

2) กรณีที่จัดพิมพ์รวมเล่ม ไม่มีหัวข้อการประชุม และมีเฉพาะชื่อการประชุม

ผู้เขียน.//“ชื่อบทความ/เอกสาร,”//ใน://ชื่อบรรณาธิการ./ชื่อการประชุม./วันที่/เดือน/ปีที่จัดประชุม./
(เยื้องเข้าไป 0.56 นิ้ว) สถานที่จัดประชุม./สถานที่พิมพ์./ผู้จัดพิมพ์, ปีพิมพ์./หน้า.

ตัวอย่าง

วิโรจน์ ไวนานิชกิจ. “การศึกษาเปรียบเทียบการหาค่า Reticulocyte ด้วยวิธีใช้บุคลากรและเครื่องตรวจอัตโนมัติ,” ใน : การประชุมวิชาการประจำปี ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย ; 10-11 กุมภาพันธ์ 2543 ; กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ : สภากาชาดไทย, 2543. หน้า 37-41.

Fuller, L. F. “Total Quality Manufacturing at the Rochester Institute of Technology Integrated Circuit Factory,” In : J. M., editor. *IEEE/SEMI Advanced Semiconductor Manufacturing Conference ; 27 September – 1 October 1991 ; Deroit, Mich. New York : IEEE, 1991. pp. 65-69.*

3) กรณีเป็นเอกสารประกอบการประชุม/สัมมนาที่ไม่ได้จัดพิมพ์รวมเล่ม

ผู้เขียน./ชื่อเอกสาร./เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ...../;/วันที่/เดือน/ปีที่จัดประชุม/;/สถานที่จัดประชุม.

ตัวอย่าง

ผกายมาศ ปิณฑะดิษ. การเปรียบเทียบคุณภาพและความคงสภาพของพลาสมาคนปกติ สำหรับการทดสอบ
การแข็งตัวของเลือด. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ โรคมะเร็งแห่งชาติ ครั้งที่ 5 ; 20-21
ตุลาคม 2542 ; กรุงเทพฯ.

Yamamoto, T. Fishery Regulation Adopted for Coastal and off Shore Fisheries in Japan.
Paper Presented at the Symposium on the Exploitation and Management of Marine
Fishery Resources in Southeast Asia ; 14-16 September 1987 ; Darwin, Australia.

3.2.5 การอ้างอิงบทความในหนังสือรวมเรื่อง ใช้รูปแบบดังนี้

ผู้เขียน./“ชื่อบทความ,”/ใน/ชื่อเรื่อง./หน้าที่ปรากฏบทความ./ชื่อบรรณาธิการ, บรรณาธิการ./ครั้งที่พิมพ์.
/////////สถานที่พิมพ์./ผู้จัดพิมพ์./ปีที่พิมพ์.

ตัวอย่าง

ทิตนา แชมมณี. “การเผยแพร่ผลงานวิจัย,” ใน เส้นทางสู่งานวิจัยในชั้นเรียน. หน้า 13-18. ลัดดา ภูเกียรติ,
บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์, 2538.

Brown, R. and A. F. Dyer. “Cell Division in Higher Plants,” In Plant Physiology : An Advanced
Treatise. pp. 49-90. New York: Academic Press, 1972.

3.2.6 การอ้างอิงสารสนเทศจากเว็บไซต์ (Web Site) ของบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ

ชื่อผู้แต่ง./ชื่อเรื่อง/(ออนไลน์)/ปีพิมพ์/(อ้างเมื่อ/วันที่/เดือน/ปี)/./จาก:/URL

ตัวอย่าง

นฤมล เรืองรัตน์. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านอินเทอร์เน็ต Pro/Desktop 8.0 (ออนไลน์) 2557
(อ้างเมื่อ 4 มีนาคม 2557). จาก: <http://prodesktop.brr.ac.th/history.php>

De Coster, J. Meta-Analysis Note (online) 2004 (cited 15 September 2011). Available from:
<http://www.stat-help.com/notes.html>

4. การส่งต้นฉบับ การตรวจสอบเบื้องต้นและการแก้ไข

4.1 ผู้นิพนธ์บทความส่งต้นฉบับตามขั้นตอนผ่านระบบส่งบทความทางเว็บไซต์ <http://www.res-eva.ubru.ac.th/journals> ขอให้ศึกษาขั้นตอนการส่งโดยละเอียด ทั้งนี้ ให้ผู้นิพนธ์ติดต่อขอส่งบทความทาง E-mail: reseva@ubru.ac.th โดยส่งไฟล์บทความ ไปนําส่งขอลงบทความ และใบโอนเงิน ผ่านระบบการส่งบทความแบบออนไลน์

4.2 เมื่อกองบรรณาธิการได้รับต้นฉบับแล้ว จะนำมาพิจารณาแล้วแจ้งตอบกลับให้ผู้พิมพ์บทความทราบผลว่าจะต้องแก้ไขเบื้องต้นหรือไม่ เมื่อผู้พิมพ์แก้ไขเรียบร้อยแล้วกองบรรณาธิการจะนำส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาต่อไป และขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับพิจารณาบทความ หากผู้พิมพ์ไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของกองบรรณาธิการวารสาร

4.3 บทความที่กองบรรณาธิการพิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นควรรับไว้เพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาต่อไป บทความนั้นจะได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับบทความนั้น ๆ จำนวน 2 ท่าน เมื่อได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิคืนกลับมาแล้ว กองบรรณาธิการจะส่งแบบบันทึกผลการพิจารณาบทความผ่านระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

4.3.1 บทความสมควรได้รับการตีพิมพ์ ให้ผู้พิมพ์บทความปรับปรุงแก้ไข ภายใน 2 สัปดาห์นับจากวันที่ได้รับบทความกลับไปแก้ไขแล้ว และส่งบทความที่ผู้พิมพ์ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมแบบบันทึกผลการแก้ไขบทความ กลับมายังกองบรรณาธิการผ่านระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ (สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มจากเว็บไซต์ <http://www.res-eva.uubu.ac.th/journals>)

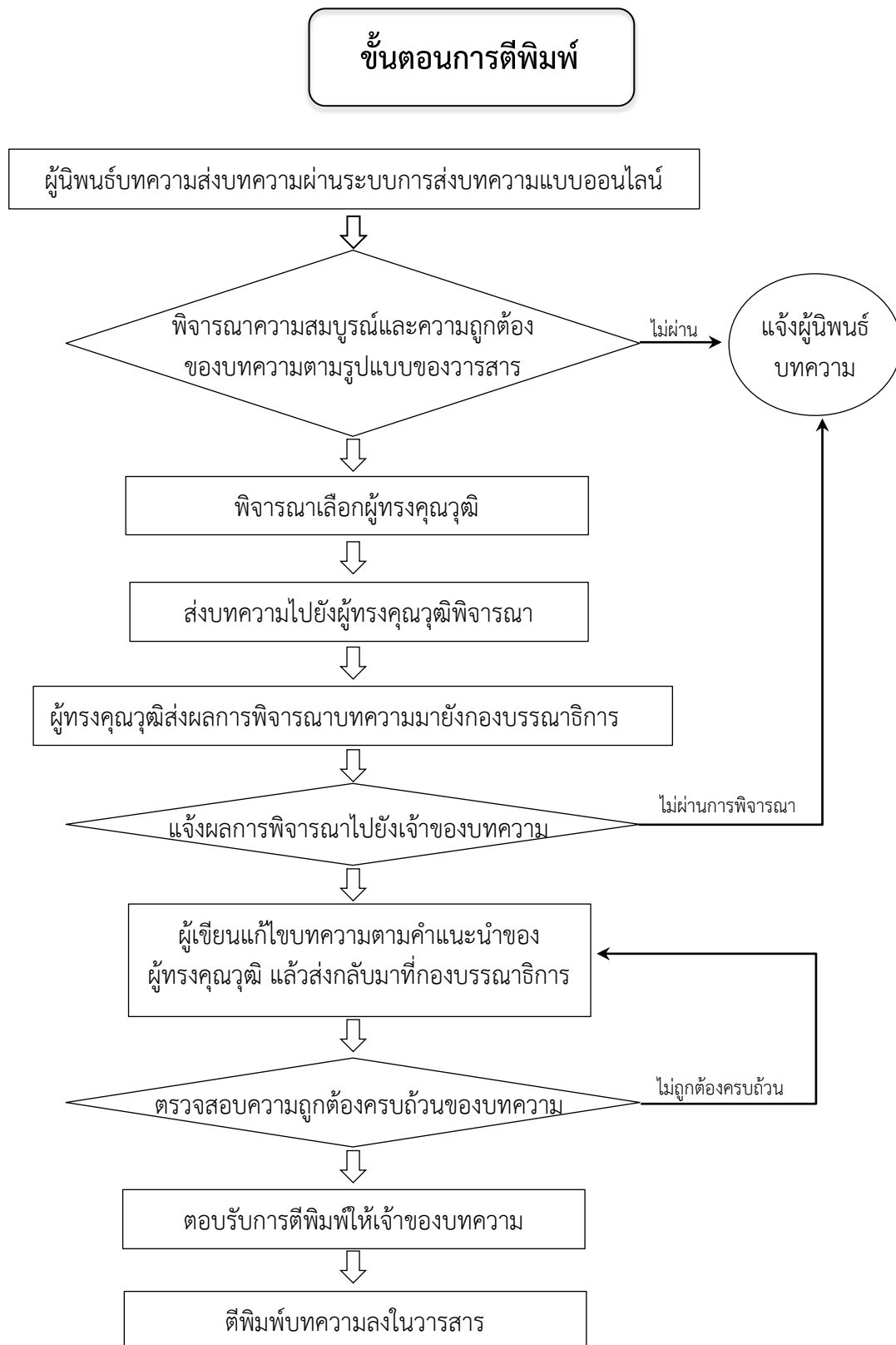
4.3.2 บทความไม่สมควรได้รับการตีพิมพ์ กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร

เมื่อกองบรรณาธิการได้รับบทความที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว กองบรรณาธิการจะดำเนินการตรวจสอบบทความอีกครั้ง หากมีการปรับปรุงแก้ไขจะส่งคืนผ่านระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ ให้ผู้พิมพ์นำกลับไปแก้ไขใหม่ หากไม่มีการปรับปรุงแก้ไขจะออกหนังสือแบบตอบรับการตีพิมพ์บทความในวารสารให้กับผู้พิมพ์บทความ และจัดเตรียมต้นฉบับเพื่อการตีพิมพ์ต่อไป

4.4 บทความที่กองบรรณาธิการรับไว้เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงในวารสารนั้น ผู้พิมพ์บทความจะต้องจ่ายค่าพิจารณาบทความดังนี้

ประเภทสมาชิก	ค่าพิจารณาบทความ	หมายเหตุ
1. คณาจารย์ คิษย์เก่า และนักศึกษาสาขาวิชาชีพและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	2,000 บาท	
2. บุคคลทั่วไป	2,500 บาท	

หมายเหตุ กองบรรณาธิการจะ**ไม่คืนเงิน** ในกรณีที่ผลการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า **ไม่ควรตีพิมพ์** ไม่ว่ากรณีใด ๆ

แบบบันทึกผลการแก้ไขบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชื่อผู้รับผิดชอบบทความ.....

สาขาวิชา.....มหาวิทยาลัย.....

ชื่อบทความ

ที่	ประเด็น	ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ		รายละเอียดการปรับปรุงแก้ไขของผู้รับผิดชอบบทความ
		คนที่ 1	คนที่ 2	
1	บทคัดย่อ			
2	Abstract			
3	บทนำ			
4	วัตถุประสงค์การวิจัย			
5	กรอบแนวคิดในการวิจัย			
6	วิธีดำเนินการวิจัย (ขอบเขตการวิจัย: ประชากร, ตัวอย่าง, ตัวแปรที่ศึกษา/เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/การหาคุณภาพเครื่องมือ/การเก็บรวบรวมข้อมูล/การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย)			
7	สรุปผลการวิจัย			
8	อภิปรายผลการวิจัย			
9	ข้อเสนอแนะ			
10	บรรณานุกรม			

ข้าพเจ้าได้ดำเนินการแก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว

.....ผู้รับผิดชอบบทความ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ เพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบ ให้ผู้รับผิดชอบบทความขีดเส้นใต้ข้อความที่มีการแก้ไขในฉบับแก้ไขด้วย

แบบนำเสนอบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน บรรณาธิการวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เรื่อง ขอตีพิมพ์บทความลงในวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี

1. ชื่อผู้ส่งบทความ (ผู้เขียน/ผู้วิจัย) (ภาษาไทย)
(ภาษาอังกฤษ)

2. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ซอย.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

3. สถานที่ทำงาน.....
ที่อยู่ เลขที่.....ซอย.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

มีความประสงค์ขอส่ง () บทความวิทยานิพนธ์ () บทความวิจัย () บทความพิเศษ () บทความวิชาการ
ซึ่งเป็นบทความที่ไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณา
ลงวารสารใด ๆ โดยได้แนบต้นฉบับ พร้อมใบนำส่งบทความนี้ผ่านระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ทาง
เว็บไซต์ <http://www.res-eva.ubru.ac.th/journals> เรียบร้อยแล้ว

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....
.....

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ).....
.....

4. ได้จ่ายเงินค่าพิจารณาบทความแล้ว จำนวนบาท เป็น () เงินสด () โอนเงินเข้าบัญชี
ธนาคารกรุงไทย สาขายิ่งเจริญปาร์ค ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (วารสารวิจัยและ
ประเมินผลอุบลราชธานี) บัญชีเลขที่ 452-0-27505-9 และได้แนบหลักฐานการโอนเงินมาพร้อมนี้

5. ข้าพเจ้ายอมรับและยินดีที่จะปฏิบัติตามระเบียบต่าง ๆ ของการตีพิมพ์วารสารทุกประการ

ลงชื่อผู้รับผิดชอบ
(.....)
...../...../.....

6. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (กรณีเป็นวิทยานิพนธ์ของนิสิต/นักศึกษา) ได้ตรวจบทความนี้แล้วขอรับรองว่า องค์ประกอบและเนื้อหาของบทความนี้ มีความสมบูรณ์และถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยบทความนี้เป็น

- ☐ เนื้อหาบางส่วนของวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาจัดทำ
- ☐ เนื้อหาโดยองค์รวมทั้งหมดของวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาจัดทำ

เห็นควรให้ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้

ลงชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(.....)
...../...../.....

ส่วนนี้สำหรับกองบรรณาธิการวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี

1. ความเห็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบองค์ประกอบของบทความ

() ครบ () ไม่ครบ ขาด

2. ได้รับเงินค่าพิจารณาบทความเรียบร้อยแล้ว เป็นจำนวนเงิน..... บาท

ลงชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ
(.....)
...../...../.....

ความเห็นของบรรณาธิการวารสาร

- () เก็บเรื่อง
- () ให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมส่วนประกอบที่ยังไม่ครบ หรือไม่สมบูรณ์
- () นำส่ง Peer Review พิจารณา ควรแต่งตั้ง

1.....

2

ลงชื่อบรรณาธิการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จำลอง วงษ์ประเสริฐ)
...../...../.....

วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี
Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation

ที่อยู่

กองบรรณาธิการวารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
เลขที่ 2 ถนนราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

โทรศัพท์ 045-352000-29 ต่อ 3011, 086-6506463

โทรสาร 045-352120

<http://www.res-eva.ubru.ac.th/> หรือ e-mail : reseva@ubru.ac.th

ฝ่ายธุรการและการเงิน

นางสุภาพร บุตรศรี

ฝ่ายวารสารออนไลน์

นายเอกภพ บุตรศรี

บทความและงานวิจัยที่ลงพิมพ์เป็นข้อคิดเห็น ข้อค้นพบของผู้นิพนธ์บทความเท่านั้น
และจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อผลทางกฎหมายใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากบทความและงานวิจัยนั้น

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“สร้างสรรค์ ภูมิปัญญา นำพาการพัฒนาท้องถิ่น”

คุณลักษณะของบัณฑิต (อัตลักษณ์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
“ศึกษาดี มีจิตอาสา”

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“SMART”

S : Smart Scholarship	ผู้นำทางวิชาการ
M : Morality	มีจรรยาบรรณ
A : Accountability	มีความรับผิดชอบ
R : Research	มีความเป็นนักวิจัย
T : Team & Technology	ทำงานเป็นทีมและก้าวทันเทคโนโลยี